

**Jauns sākums Eiropai
— mana programma
nodarbinātībai, izaugsmei,
taisnīgumam un
demokrātiskām pārmainām**

Politikas pamatnostādnes
nākamajai Eiropas Komisijai

Eiropas Parlamenta
plenārsesijas
atklāšanas runa

Žans Klods Junkers

Komisijas priekšsēdētāja
amata kandidāts

Strasbūra, 2014. gada 15. jūlijs

Iekustināt Eiropu

galvenās atziņas

jaunievēlētā Komisijas
priekšsēdētāja Junkera runā
Eiropas Parlamentā

Paziņojums

Eiropas Parlamenta plenārsēdē pirms
balsojuma par komisāru kolēģiju

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Žans Klods Junkers

Komisijas priekšsēdētāja
amata kandidāts

**Jauns sākums Eiropai — mana programma
nodarbinātībai, izaugsmei,
taisnīgumam un demokrātiskām
pārmainām**

Politikas pamatnostādnes nākamajai
Eiropas Komisijai

Eiropas Parlamenta plenārsesijas
atklāšanas runa

Strasbūra, 2014. gada 15. jūlijs

Jauns sākums Eiropai — mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām

Politikas pamatnostādnes nākamajai Eiropas Komisijai

Pēdējos gados Eiropa ir pārdzīvojusi vissmagāko finanšu un ekonomikas krīzi kopš Otrā pasaules kara. ES iestādēm un valstu valdībām nācās veikt vēl nebijušus pasākumus, lai stabilizētu dalībvalstu ekonomiku, konsolidētu valsts finanses un nepieļautu, ka aiziet postā Eiropas integrācijā gadu desmitos sasniegtais. Visjaunākais tika novērsts. Tika saglabāts iekšējais tirgus un eirozonas integritāte. Lēnām, bet noteikti Eiropā atgriežas ekonomikas izaugsme un pašpaļāvība.

Tomēr par krīzi ir nācies dārgi maksāt. Vairāk nekā seši miljoni cilvēku šajā krīzē pazaudēja darbu. Jauniešu bezdarbs sasniedzis vēl nepieredzētus apmērus. Vairākās no mūsu dalībvalstīm vēl ir ļoti daudz darāmā, lai panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un pietiekošu ieguldījumu apjomu. Daudzās valstīs ticība Eiropas projektam ir vēsturiski visszemākajā punktā.

Krīzes laikā veiktos pasākumus var salīdzināt ar mēģinājumiem salabot degošu lidmašīnu lidojuma laikā. Kopumā tie bija veiksmīgi. Tomēr tika pieļautas arī kļūdas. Pietrūka sociālā taisnīguma. Cieta demokrātiskā leģitimitāte, jo nācās izveidot jaunus instrumentus ārpus Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma. Tagad pēc vairāku gadu koncentrēšanās uz krīzes pārvarēšanu Eiropa konstatē, ka tā bieži vien nav gatava gaidāmajiem globālajiem izaicinājumiem — saistībā ar digitālo laikmetu, sacensību par inovācijām un prasmēm, dabas resursu nepietiekamību, pārtikas nekaitīgumu, enerģijas izmaksām, klimata pārmaiņu ietekmi, iedzīvotāju novecošanu vai ciešanām un nabadzību tepat pie Eiropas ārējām robežām.

Sākot jauno likumdošanas ciklu pēc 2014. gada maijā notikušajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām, **ir pienācis laiks rīkoties citādi.**

Būdams Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amata kandidāts, uzskatu par savu galveno uzdevumu pārvarēt plaisas, kas radušās pēc krīzes Eiropā. Atgūt Eiropas pilsoņu uzticēšanos. Virzīt politisko darbību uz mūsu valstu ekonomikā un sabiedrībā paredzamo galveno izaicinājumu risināšanu. Un stiprināt demokrātisko leģitimitāti, pamatojoties uz Kopienas metodi.

Pēc kampaņas, kurā startēju kā Eiropas Tautas partijas vadošais kandidāts Komisijas priekšsēdētāja amatam pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām — kopā ar Eiropas Sociālistu partijas kandidātu Martinu Šulcu, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības un Eiropas Demokrātiskās partijas kandidātu Giju Verhofstadu, Eiropas Zaļo partijas kandidātiem Ska Kelleri un Žozē Bovē un Eiropas Kreiso spēku partijas kandidātu Aleksi Cipru, — Eiropadome 2014. gada 27. jūnijā ierosināja par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu virzīt mani. To ierosinot, Eiropadome ņēma vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus — tajās mana partija ieguva vislielāko vietu skaitu — pēc attiecīgas apspriešanās ar Eiropas Parlamenta

pārstāvjiem.

Tādējādi pirmo reizi ir izveidota tieša saikne starp Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem un izvirzīto Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu. Tas atbilst aicinājumam, ko Eiropas Parlaments ilgstoši un daudzkārt atkārtojis vairāku gadu desmitu garumā. Šādi ir dota iespēja Eiropas lēmumu pieņemšanas procesam pievienot tik nepieciešamo demokrātiskās leģitimitātes papildu devu saskaņā ar parlamentārās demokrātijas noteikumiem un praksi. Tā ir arī unikāla iespēja sākt visu no jauna.

Pēc vēlēšanu kampaņu konfrontācijām mums tagad jāstrādā visiem kopā. Neskatoties uz mūsu atšķirībām, viedokļi par galvenajām prioritātēm, kuras jārisina Eiropas līmenī, lielā mērā sakrīt. Es vēlos strādāt ar Jums visiem kopā, lai panāktu plašu vienprātību visās ES iestādēs par to, kas jāpaveic eiropiešu labā. Un pēc tam lai vārdiem seko darbi, izpildot to, par ko esam vienojušies.

Tāpēc pēc viedokļu apmaiņas ar visām jaunievēlētā Eiropas Parlamenta politiskajām grupām es ierosinu atjaunot Eiropas Savienību, pamatojoties uz **programmu nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām**. Programma attieksies uz jomām, kurās Eiropas Savienība var panākt reālas pārmaiņas.

Mana programma attieksies uz **desmit politikas jomām**. Es centīšos panākt konkrētus rezultātus šajās desmit jomās. Citās politikas jomās atstāšu dalībvalstu ziņā jautājumus, kuros tās likumiski un praktiski labāk spēs nodrošināt efektīvu politisko rīcību valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu. **Vēlos, lai Eiropas Savienība būtu lielāka un vairāk ar godkāri apveltīta lielos jautājumos, bet mazāka un pieticīgāka sīkumos.**

Desmit politikas jomas, uz kurām attieksies mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām, ir šādas.

1. Jauns impulss nodarbinātībai, izaugsmei un ieguldījumiem

Pirmā prioritāte manā Komisijas priekšsēdētāja darbā būs stiprināt Eiropas konkurētspēju un stimulēt ieguldījumus ar mērķi izveidot darbvietas. Esmu apņēmis savu amata pilnvaru pirmajos trīs mēnešos saistībā ar stratēģijas "Eiropa 2020" pārskatīšanu iesniegt **vērienīgu nodarbinātības, izaugsmes un ieguldījumu tiesību aktu paketi**.

Neticu, ka varam nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi, ja parādu kalns pastāvīgi turpinās augt, — tā ir krīzes pieredzē gūtā mācība, kas mums tagad jāņem vērā. Es arī ļoti labi zinu, ka darbvietas veido tieši uzņēmumi, nevis valdība vai ES iestādes. Tomēr esmu pārliecināts, ka varam daudz labāk izmantot kopējo ES budžetu un Eiropas Investīciju banku (EIB). Šis Savienības līmenī pieejamais publiskais finansējums mums jāizmanto, lai stimulētu privātos ieguldījumus reālajā ekonomikā. Mums ir

jāiegulda gudrāk, mērķtiecīgāk, jāvienkāršo regulējums un jābūt elastīgākiem attiecībā uz šā publiskā finansējuma izmantošanu. Manuprāt, šādi mēs varēsim **nākamajos trīs gados mobilizēt papildu publiskos un privātos ieguldījumus reālajā ekonomikā līdz 300 miljardiem eiro.**

Lai to paveiktu, ir jāuzlabo ieguldījumu vide un jānostiprina finansējuma apgūšana. EIB un Komisijai intensīvāk un plašāk jā sagatavo projekti. Jāidentificē un jāveicina jauni, ilgtspējīgi, darbvietas nodrošinoši projekti, kuri palīdzēs atjaunot Eiropas konkurētspēju. Lai varētu īstenot reālus projektus, mums arī jāizstrādā efektīvāki finanšu instrumenti, cita starpā aizdevumu vai garantiju veidā ar lielāku riska kapacitāti. Ir jāapsver iespēja vēl vairāk palielināt EIB kapitālu.

Šāds papildu ieguldījums būtu mērķtiecīgi jāiegulda **infrastruktūrā, it īpaši platjoslas un enerģētikas tīklos un rūpniecības centru transporta infrastruktūrā, izglītībā, pētniecībā un inovācijā, kā arī atjaunojamos energoresursos un energoefektivitātē.** Ievērojama summa būtu jānovirza projektiem, kuri var palīdzēt jaunajai paaudzei atgūt iespēju strādāt pienācīgas kvalitātes darbā, turpinot jau iesāktos pasākumus **jauniešu garantiju shēmas ietvaros**, kuru īstenošana jāpaātrina un arvien vairāk jāpaplašina.

Līdz 2016. gada beigām paredzētā **daudzgadu finanšu shēmas starposma pārskatīšana** jāizmanto, lai vēl vairāk pārorientētu ES budžetu uz nodarbinātību, izaugsmi un konkurētspēju.

Attiecībā uz dalībvalstu budžetu izmantošanu izaugsmei un ieguldījumiem mums, kā to apstiprināja Eiropadome 2014. gada 27. jūnijā, ir jāņem vērā **Stabilitātes un izaugsmes pakts**, vienlaikus pēc iespējas labāk izmantojot elastīguma iespēju, ko paredz spēkā esošie pakta noteikumi, kas grozīti 2005. un 2011. gadā. Manis iecerētajā vērienīgajā nodarbinātības, izaugsmes un ieguldījumu tiesību aktu paketē plānoju noteikt konkrētas vadlīnijas šajā jomā.

Nodarbinātība, izaugsme un ieguldījumi Eiropā atkal uzplauks tikai tad, ja izveidosim **piemērotu normatīvo vidi un veicināsim uzņēmējdarbības un darbavieta radīšanas garu.** Mēs nedrīkstam apslāpēt inovāciju un konkurētspēju ar pārāk preskriptīvu un detalizētu regulējumu, it īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). MVU ir mūsu ekonomikas mugurkauls, jo tie izveido vairāk nekā 85 % no visām jaunām darbavietām Eiropā, tādēļ mums tie ir jāatbrīvo no sarežģīta regulējuma sloga. Tāpēc es plānoju uzticēt vienam no savas Komisijas priekšsēdētāja vietniekiem atbildību par normatīvās vides uzlabošanu un iepriekš minētās nodarbinātības, izaugsmes un ieguldījumu tiesību aktu paketes ietvaros dot šim vietniekam pilnvaras kopā ar Parlamentu un Padomi apzināt pārmērīgu birokrātiju gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī, lai to varētu ātri novērst.

2. Savienots digitālais vienotais tirgus

Es uzskatu, ka mums daudz labāk jāizmanto lieliskās un neierobežotās iespējas, ko sniedz digitālās tehnoloģijas. Lai to panāktu, mums būs jābūt drosmīgiem un jānovērš ierobežojumi attiecībā uz telesakaru regulējumu, autortiesību un datu aizsardzības regulējumu, radioviļņu pārvaldību un konkurences tiesību piemērošanu dalībvalstīs.

Ja to spēsīm, mēs varam panākt, ka Eiropas pilsoņi drīz varēs izmantot mobilos tālruņus visā Eiropā, nemaksājot viesabonēšanas maksu. Mēs varam panākt, lai patērētāji savās elektroniskajās ierīcēs varētu piekļūt pakalpojumiem, mūzikai, filmām un sporta pasākumiem jebkurā vietā Eiropā, neskatoties uz robežām. Mēs varam nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, lai uz visiem uzņēmumiem, kuri piedāvā preces vai pakalpojumus Eiropas Savienībā, attiektos vienādi datu aizsardzības un patērētāju tiesību aizsardzības noteikumi neatkarīgi no servera atrašanās vietas. **Izveidojot savienotu digitālo vienoto tirgu, mēs varam nākamās Komisijas pilnvaru termiņā nodrošināt papildu izaugsmi Eiropā līdz 250 miljardiem eiro, šādā veidā izveidojot simtiem tūkstošiem jaunu darbvieta — it īpaši jauniešiem, kuri meklē darbu, — un aktīvu zināšanu sabiedrību.**

Lai to panāktu, savu pilnvaru termiņa pirmajos sešos mēnešos plānoju īstenot **vērienīgus likumdošanas pasākumus ar mērķi izveidot savienotu digitālo vienoto tirgu**, proti, ātri pabeidzot sarunas par kopējiem Eiropas datu aizsardzības noteikumiem, piešķirot vērienu mūsu pašreizējai telesakaru regulējuma reformai, modernizējot autortiesību regulējumu digitālās revolūcijas un patērētāju paradumu izmaiņu kontekstā un modernizējot un vienkāršojot patērētāju tiesību aizsardzības noteikumus attiecībā uz iepirkšanos tiešsaistē un digitālā vidē. Tas jādara, vienlaikus cenšoties uzlabot digitālās prasmes un izglītību visās sabiedrības grupās un atvieglot inovatīvu jaunu uzņēmumu izveidošanu. Plašākai digitālo tehnoloģiju un tiešsaistes pakalpojumu izmantošanai jāklūst par horizontālu politiku, kas attiecas uz visām ekonomikas nozarēm un publisko sektoru.

3. Noturīga enerģētikas savienība, kurā īsteno uz nākotni vērstu klimata pārmaiņu politiku

Pašreizējie ģeopolitiskie notikumi uzsvērti liek mums atcerēties, ka Eiropa ir pārāk atkarīga no degvielas un gāzes importa. Tāpēc es vēlos reformēt un reorganizēt Eiropas enerģētikas politiku, pārveidojot to par **jaunu Eiropas enerģētikas savienību**. Mums ir jāapvieno mūsu resursi, mūsu infrastruktūra un sarunu risināšanas spēja attiecībā uz trešām valstīm. Mums ir nepieciešams dažādot mūsu enerģijas avotus un samazināt vairāku dalībvalstu lielo energoatkarību.

Es vēlos, lai Eiropas enerģijas tirgus joprojām būtu atvērts mūsu kaimiņvalstīm. Tomēr, **ja no Austrumiem saņemtās enerģijas cena kļūs pārāk augsta vai nu komerciālā, vai politiskā izteiksmē, Eiropai būtu jāspēj ātri pārslēgties uz citiem piegādes kanāliem**. Mums jāspēj vajadzības gadījumā nodrošināt energoresursu reverso plūsmu.

Tāpat arī mums jānostiprina atjaunojamo energoresursu īpatsvars mūsu kontinentā. Tas nav tikai atbildīgas klimata pārmaiņu politikas jautājums. Tā vienlaikus ir arī rūpniecības politikas obligāta prasība, ja vidējā termiņā joprojām vēlamies izmantot cenas ziņā pieejamu enerģiju. Esmu cieši pārliecināts par vidi saudzējošas izaugsmes potenciālu. **Tāpēc vēlos, lai Eiropas enerģētikas savienība kļūtu par pasaules līderi atjaunojamo energoresursu jomā.**

Es vēlētos arī būtiski palielināt energoefektivitāti, pārsniedzot 2020. gada mērķi, it īpaši attiecībā uz ēkām, un es atbalstu vērienīga un saistoša mērķa noteikšanu šajā sakarā, kas turpinātu pašreizējo energoefektivitātes virzienu.

Es vēlos, lai Eiropas Savienība vadītu cīņu pret globālo sasilšanu gan pirms Apvienoto Nāciju Organizācijas sanāksmes Parīzē 2015. gadā, gan arī pēc tam saskaņā ar mērķi ierobežot jebkādu temperatūras paaugstināšanos, augstākais, līdz 2 grādiem pēc Celsija, salīdzinot ar pirmsindustriālo līmeni. To mēs esam parādā nākamajām paaudzēm.

4. Padziļināts un taisnīgāks iekšējais tirgus ar spēcīgāku rūpniecisko pamatu

Mūsu iekšējais tirgus ir Eiropas vērtīgākais aktīvs laikā, kad palielinās globalizācija. Tāpēc es vēlos, lai nākamā Komisija turpinātu attīstīt mūsu vienotā tirgus stiprās puses un pilnībā izmantotu tā potenciālu visās tā dimensijās. Mums jāpabeidz preču un pakalpojumu iekšējā tirgus izveide un jāpanāk, lai tas nodrošinātu iespēju mūsu uzņēmumiem un nozarei uzplaukt pasaules ekonomikā, arī lauksaimniecības produktu jomā.

Esmu cieši pārliecināts, ka mums jāsauglabā un jānostiprina spēcīgs un ļoti efektīvs rūpnieciskais pamats, uz ko balstās mūsu iekšējais tirgus, jo būtu naivi domāt, ka izaugsmi Eiropā varēs nodrošināt tikai ar pakalpojumiem. **Mums jāpanāk, ka ražošanas nozares īpatsvars ES IKP, kurš tagad ir mazāks par 16 %, līdz 2020. gadam atkal sasniegtu 20 %.** Tas nodrošinātu, ka Eiropa saglabātu vadošo pozīciju pasaulē stratēģiski svarīgās nozarēs, kurās ir vērtīgas darbvietas, piemēram, autobūves, aeronautikas, inženierijas, kosmosa, ķīmijas un farmācijas nozarēs. Lai to panāktu, mums jāstimulē ieguldījumi jaunās tehnoloģijās, jāuzlabo darījumdarbības vide, jāatvieglo piekļuve tirgum un finansēm, it īpašu MVU, un jānodrošina, lai darba ņēmējiem būtu nozarei vajadzīgās prasmes.

Arī turpmāk prioritāte būs pabeigt mūsu banku nozares problēmu novēršanu un palielināt privātos ieguldījumus. Esmu ar ciešu pārliecību atbalstījis **stingrāku kontroli pār bankām**, izmantojot vienoto uzraudzības mehānismu, vienoto noregulējuma mehānismu un vienoto banku noregulējuma fondu, ko pakāpeniski palielinātu. Manis vadītā Komisija aktīvi un modri nodrošinās, ka pilnībā īstenojam jaunus uzraudzības un noregulējuma noteikumus, tādējādi nostiprinot Eiropas banku noturību, lai tās atkal spētu izsniegt aizdevumus reālajai ekonomikai.

Domāju, ka ar laiku mums vajadzētu papildus jaunajiem Eiropas banku noteikumiem izveidot **kapitāla tirgu savienību**. Lai uzlabotu mūsu ekonomikas finansēšanu, mums būtu jāturpina izveidot un integrēt kapitāla tirgi. Tādējādi varētu samazināt kapitāla piesaistīšanas izmaksas, it īpaši MVU, un samazināt mūsu lielo atkarību no banku finansējuma. Tas arī padarītu Eiropu pievilcīgāku ieguldījumu veikšanai.

Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība vienmēr ir bijusi viens no iekšējā tirgus svarīgākajiem pīlāriem, par ko es iestāšos, vienlaikus akceptējot dalībvalstu iestāžu tiesības cīnīties pret ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpnieciskām prasībām. Manuprāt, pārvietošanās brīvība ir jāuzskata par ekonomisku iespēju nevis apdraudējumu. Tāpēc mums būtu jāsekmē **darbaspēka mobilitāte**, it īpaši jomās, kurās pastāvīgi ir vakances un prasmju neatbilstība. Vienlaikus es nodrošināšu, ka tiek stingri īstenota **Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā**, un sāksšu šīs direktīvas mērķtiecīgu pārskatīšanu, lai panāktu sociālā dempinga pilnīgu izskaušanu Eiropas Savienībā. **Mūsu Savienībā par vienādu darbu vienā un tajā**

pašā vietā būtu jāsaņem vienāds atalgojums.

Mūsu iekšējā tirgū jābūt vairāk taisnīguma. Atzīstot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valsts nodokļu sistēmu, mums jāveic stingrāki pasākumi, lai **apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā**, liekot katram taisnīgi maksāt savu nodokļu daļu. Proti, es nostiprināšu nodokļu iestāžu administratīvo sadarbību un veicināšu kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes un finanšu darījumu nodokļa pieņemšanu ES līmenī. Ir ātri jāpieņem ierosinātie nostiprinātie Savienības noteikumi pret **noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju**, un tiem ir jābūt ar vērienīgu saturu, it īpaši attiecībā uz faktisko īpašnieku identificēšanu un klienta uzticamības pārbažu uzlabošanu.

5. Dziļāka un taisnīgāka Ekonomikas un monetārā savienība

Nākamajos piecos gados es vēlos turpināt mūsu Ekonomikas un monetārās savienības reformu, lai saglabātu stabilu mūsu vienoto valūtu un palielinātu ekonomikas, fiskālās un darba tirgus politikas konvergenci dalībvalstīs, kurās izmanto vienoto valūtu. Es to darīšu, pamatojoties uz "Četrus priekšsēdētāju ziņojumiem" un Komisijas Plānu padziļinātas un patiesas ekonomikas un monetārās savienības izveidei un vienmēr paturot prātā Eiropas sociālo dimensiju.

Krīze ir tikai uz brīdi apturēta. Mums jāizmanto šis pārtraukums, lai konsolidētu un veiktu papildu pasākumus tiem vēl nebijušiem pasākumiem, ko veicām krīzes laikā, jāvienkāršo tie un jāpalielina to sociālā leģitimitāte. Mūsu vienotās valūtas un valsts finanšu stabilitāte man ir tikpat svarīga kā sociālais taisnīgums un nepieciešamo strukturālo reformu īstenošana.

Savu pilnvaru termiņa pirmajā gadā es vēlos sākt **likumdošanas un nenormatīvās iniciatīvas Ekonomikas un monetārā savienības padziļināšanai**. Tās ietvertu uz stabilitāti vērstu "sešpakas" un "divpakas" tiesību aktu pārskatīšanu (ko paredz minētie tiesību akti), priekšlikumus, lai veicinātu turpmākas strukturālās reformas, ja vajadzīgs, ar papildu finansiāliem stimuliem un mērķtiecīgi orientētu fiskālo kapacitāti eirozonas līmenī, un priekšlikumu par efektīvāku mūsu Ekonomikas un monetārās savienības ārējo pārstāvību.

Vidējā termiņā, manuprāt, mums jālīdzsvaro veids, kādā sniedzam nosacīto stabilitātes atbalstu grūtībās nonākušām eirozonas valstīm. Nākotnē mums būtu jāspēj aizvietot "**trijotni**" ar demokrātiski leģitīmāku un atbildīgāku struktūru, kura būtu balstīta Eiropas iestādēs, ar pastiprinātu parlamentāro kontroli gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī. Tāpat es ierosinu, ka nākotnē uz ikvienu atbalstu un reformu programmu attiektos fiskālās stabilitātes novērtējums, kā arī **sociālās ietekmes novērtējums**. Strukturālo reformu sociālā ietekme jāapspriež publiski, un cīņai pret nabadzību jāklūst par prioritāti. Esmu liels *sociālās* tirgus ekonomikas atbalstītājs. Tas, ka krīzes laikā kuģīpašnieki un spekulanti kļuva vēl bagātāki, kamēr pensionāri vairs nespēja nodrošināt sev iztiku, nav savietojams ar sociālo tirgus ekonomiku.

6. Samērīgs un līdzsvarots tirdzniecības nolīgums ar ASV

Manu pilnvaru laikā savstarpēja izdevīguma un pārredzamības garā Komisija risinās sarunas par samērīgu un līdzsvarotu tirdzniecības nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Ir anahroniski, ka 21. gadsimtā Eiropa un Amerika vēl aizvien apliek ar **multas nodokļiem** viena otras preces. Drīzumā multas nodokļi būtu pilnībā jāatceļ. Uzskatu arī, ka varam spert lielu soli uz priekšu, savstarpēji atzīstot **ražojumu standartus** vai izstrādājot transatlantiskus standartus.

Tomēr, teikšu atklāti, ka, **būdam Komisijas priekšsēdētājs**, neļaušu apmaiņā pret brīvo tirdzniecību upurēt Eiropas drošuma, veselības, sociālās un datu aizsardzības standartus vai mūsu kultūras daudzveidību. **Katrā ziņā Komisijas priekšsēdētāja amatā nepieļaušu sarunas par mūsu uzturā lietojamās pārtikas nekaitīgumu, un Eiropas personas datu aizsardzību.** Tāpat raudzīšos, lai ES dalībvalstu tiesu jurisdikciju neierobežotu īpaši režīmi ieguldītāju strīdu izšķiršanai. Arī šajā kontekstā jāievēro tiesiskums un vienlīdzības princips likuma priekšā.

Uzstāšu uz **lielāku pārredzamību pilsoņiem un Eiropas Parlamentam**, kam saskaņā ar ES Līgumiem visos sarunu posmos ir galavārds par nolīguma slēgšanu.

7. Tiesiskuma un pamattiesību joma, kurā valda savstarpēja uzticēšanās

Eiropas Savienība ir vairāk nekā vienīgi liels kopējais tirgus. Tā ir arī **Savienība ar kopīgām vērtībām**, kas ir noteiktas līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Iedzīvotāji no to valdībām sagaida, ka tiesiskums, aizsardzība un godīgums tiek nodrošināts, pilnībā ievērojot pamattiesības un tiesību normas. Lai to panāktu, ir nepieciešama tāda vienota rīcība Eiropas līmenī, kuras pamatā ir mūsu kopīgās vērtības.

Esmu apņēmis izmantot Komisijas prerogatīvas, lai mūsu kompetences jomā aizstāvētu kopīgās vērtības, tiesiskumu un pamattiesības, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā 28 dalībvalstu konstitucionālo un kulturālo tradīciju dažādību. Esmu apņēmis **vienam no komisāriem uzticēt īpašu atbildību par Pamattiesību hartu un tiesiskumu.** Šis komisārs būs atbildīgs arī par to, ka tiek pabeigta **Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai**, kas ir mūsu pienākums saskaņā ar ES Līgumu.

Mūsu Savienībā nedrīkst pastāvēt **diskriminācija**, kuras pamatā ir valstspiederība, dzimums, rase vai etniskā izcelsme, reliģija vai ticība, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija, vai piederība kādai minoritātei. Tāpēc es uzturēšu priekšlikumu par direktīvu šajā jomā un centīšos pārliecināt valstu valdības pārtraukt to pašreizējo pretestību Padomē.

Datu aizsardzība ir viena no pamattiesībām, kas ir īpaši būtiska digitālajā laikmetā. Papildus tam, ka tiek ātri pabeigts likumdošanas darbs pie vienotiem datu aizsardzības noteikumiem Eiropas Savienībā, mums šīs tiesības ir jāaizstāv arī ārējās attiecībās. Ņemot vērā to, ka nesen tika atklāti masveida novērošanas gadījumi, tādiem ciešiem partneriem kā Amerikas Savienotās Valstis ir jāpārlicina mūs, ka pašreizējie drošības zonas pasākumi ir patiesi droši, ja tās vēlas to turpināšanas. Amerikas Savienotajām Valstīm arī jāgarantē, ka ES pilsoņiem ir jāautstājas savas datu aizsardzības tiesības ASV tiesās neatkarīgi no tā, vai tie ir

rezidenti ASV teritorijā. Tas būs būtisks veids, kādā atjaunot ticību transatlantiskajām attiecībām.

Pārrobežu noziedzības un terorisma apkarošana ir Eiropas kopīgā atbildība. Mums ir jāapkaro organizētā noziedzība, piemēram, cilvēku tirdzniecība, kontrabanda un datornoziedzība. Mums ir jācīnās pret korupciju, kā arī jāapkaro terorisms un jācīnās pret radikālismu, vienlaikus garantējot pamattiesību un vērtību ievērošanu, tostarp procesuālās tiesības un personas datu aizsardzību.

Tā kā iedzīvotāji arvien vairāk mācās, strādā, veic uzņēmējdarbību, laulājas un rada bērnus visā Savienībā, **tiesu iestāžu sadarbība ES dalībvalstu vidū** ir pakāpeniski jāuzlabo, veidojot saiknes starp dažādām tieslietu sistēmām un stiprinot tādas vienotus rīkus kā Eiropas Tiesu sadarbības vienība, panākot progresu ar jauniem rīkiem, piemēram, Eiropas Prokuratūru, kura ir izveidota, lai apkarotu noziedzīgu krāpšanu, kas rada kaitējumu ES budžetam, un savstarpēji atzīstot spriedumus, lai iedzīvotāji un uzņēmumi varētu vieglāk īstenot savas tiesības visā Savienībā.

8. Ceļā uz jaunu politiku migrācijas jomā

Nesenie traģiskie notikumi Vidusjūras reģionā ir mums likuši saprast, ka Eiropai visos aspektos ir nepieciešams labāk pārvaldīt migrāciju. Tas, pirmkārt, ir humāns priekšnoteikums. Esmu pārliecināts, ka mums ir cieši un **solidāri** jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka tādas situācijas kā Lampedūzā vairs neatkārtotos.

Pamatojoties uz mūsu kopīgajām vērtībām, mums ir jāaizsargā tie, kuriem tas ir nepieciešams, un jāievieš spēcīga un **vienota patvēruma politika**. Mums ir pilnībā jāīsteno kopējā patvēruma sistēma, par ko nesen panākta vienošanās, un jānovērš atšķirības tajā, kā valstis sistēmu īsteno. Turklāt esmu apņēmis izpētīt iespēju izmantot Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, lai tas ārkārtas situācijās sniegtu palīdzību trešām valstīm un dalībvalstu iestādēm saistībā ar bēgļiem un patvēruma pieteikumiem un vajadzības gadījumā uz vietas trešās valstīs, kas ir īpaši skartas.

Es vēlos veicināt **jaunu Eiropas politiku attiecībā uz legālu migrāciju**. Šāda politika mums ļautu risināt konkrētu prasmju trūkumu un piesaistīt talantīgus cilvēkus, lai labāk cīnītos ar demogrāfiskajiem izaicinājumiem Eiropas Savienībā. Es vēlos, lai Eiropa kļūtu vismaz tik pat pievilcīga kā populārākie migrācijas galamērķi, piemēram, Austrālija, Kanāda un ASV. Kā pirmo soli esmu apņēmis pārskatīt "zilās kartes" tiesību aktus un to īstenošanas neapmierinošo stāvokli.

Turklāt es uzskatu, ka mums ir robustāk jārīkojas **nelikumīgas migrācijas** gadījumā, proti, labāk jāsadarbojas ar trešām valstīm, tostarp atpakaļuzņemšanas jomā.

Es vienam no komisāriem uzticēšu atbildību par migrācijas jomu, lai tas minētajā jomā sadarbotos ar visām dalībvalstīm un ar visvairāk skartajām trešām valstīm.

Visbeidzot, mums **Eiropas robežas ir jāpadara drošas**. Kopējā patvēruma un migrācijas politika funkcionēs vienīgi tad, ja mēs varēsim novērst nelikumīgo migrantu nekontrolētu pieplūdumu. Tāpēc mums jāpalielina Eiropas robežu aģentūras *Frontex* operatīvā jauda. Budžets, kura apmērs ir tikai 90 miljoni eiro gadā, noteikti neatbilst uzdevumam aizsargāt Eiropas kopīgās robežas. Mums ir jāapvieno vairāk dalībvalstu resursu, lai stiprinātu *Frontex* darbu un ļautu ātri izvietot

Eiropas robežsardzes vienības Frontex kopīgajās operācijās un ātrās reaģēšanas robežsardzes operācijās. Tā ir visu Eiropas Savienības — gan ziemeļu, gan dienvidu — dalībvalstu kopīgā atbildība, kas jāuzņemas solidāri.

Turklāt mums ir jāpiemēro un stingri jāpilda jaunie kopīgie Eiropas noteikumi attiecībā uz **cilvēku tirgoņu** sodīšanu. Noziedzniekiem, kas izmanto briesmās nonākušu vai vajātu cilvēku sāpes un vajadzības, būtu jāzina, ka Eiropa nesauž un sauks tos pie atbildības visos gadījumos.

9. Spēcīgāks pasaules mēroga dalībnieks

Ārvalstu politikas jomā mums ir nepieciešama spēcīgāka Eiropa. Ukrainas krīze un satraucošā situācija Tuvajos Austrumos ir parādījuši, cik liela nozīme ir tam, lai Eiropa būtu vienota ārējās attiecībās. Mums priekšā ir garš ceļš.

Esmu pārliecināts, ka mēs nevaram būt apmierināti ar pašreizējo ārpolitikas stāvokli. Mums ir jāievieš labāki mehānismi, lai iepriekš paredzētu notikumus un ātri identificētu kopējo reakciju. Ir jāpanāk lielāka efektivitāte, apvienojot Eiropas ārējās darbības rīkus. Tirdzniecības politika, attīstības atbalsts, dalība starptautiskās finanšu iestādēs un kaimiņattiecību politika ir jāapvieno un jāaktivizē saskaņā ar vienu loģiku.

Tai personai, kas **kā nākamā ieņems Savienības Augstā pārstāvja amatu ārlietās un drošības politikas jautājumos**, vajadzēs būt spēcīgam un pieredzējušam dalībniekam, lai vēl efektīvāk kā iepriekš apvienotu valstu un Eiropas līmeņa rīkus, kā arī visus Komisijas rīcībā esošos rīkus. Viņam vai viņai būs jārikojas saskaņoti ar Eiropas tirdzniecības, attīstības un humānās palīdzības komisāriem un atbilstīgi kaimiņattiecību politikai. Šajā nolūkā būs nepieciešama Augstā pārstāvja vēl pilnvērtīgāka iesaistīšanās komisāru kolēģijas darbā. Lai to īstenotu, esmu apņēmis citiem ārējo attiecību komisāriem uzticēt pienākumu **būt par Augstā pārstāvja aizvietotājiem** gan kolēģijas darba ietvaros, gan starptautiskā mērogā.

Es uzskatu, ka mums ir arī jāstrādā pie stiprākas Eiropas veidošanas **drošības un aizsardzības jautājumos**. Jā, Eiropa galvenokārt ir "maigā vara". Tomēr pat visspēcīgākā maigā vara nevar ilgtermiņā iztikt bez vismaz dažām integrētām aizsardzības spējām. Lisabonas līgumā paredzēta iespēja, ka tās dalībvalstis, kas to vēlas, var apvienot to aizsardzības spējas pastāvīgas strukturētas sadarbības veidā. Tas nozīmē, ka tās dalībvalstis, kas to vēlas, vajadzības gadījumā var iesaistīties kopīgās ES misijās krīzes zonās, kā tas būtu jau no sākuma bijis nepieciešams Mali un Dienvidsudānā. Dalībvalstīm būtu arī jāizveido vairāk sinerģijas attiecībā uz iepirkumu aizsardzības jomā. Laikā, kad līdzekļi ir ierobežoti, mums savas ambīcijas ir jāpielāgo resursiem, lai izvairītos no programmu dubultošanas. Pašlaik ES vairāk nekā 80 % no ieguldījumiem aizsardzības aprīkojumā joprojām tiek tērēti nacionālā līmenī. Tāpēc šā brīža galvenais uzdevums — ne tikai fiskālu apsvērumu dēļ — ir lielāka sadarbība attiecībā uz iepirkumu aizsardzības jomā.

Kas attiecas uz **paplašināšanos**, es pilnībā atzīstu, ka tas ir bijis vēsturisks sasniegums, kurš mūsu kontinentā ir viesis mieru un stabilitāti. Tomēr Savienībai un mūsu pilsoņiem šobrīd ir nepieciešams tikt galā ar 13 jaunu dalībvalstu pievienošanos pēdējo desmit gadu laikā. ES saistībā ar paplašināšanos ir jāietur pauze, lai mēs varētu konsolidēt to, kas jau panākts 28 dalībvalstu vidū. Tāpēc laikā, kamēr es būšu Komisijas priekšsēdētājs, turpināsies jau notiekošās sarunas, un jo

Īpaši Rietumbalkāniem būs jā saglabā Eiropas perspektīva, taču **nākamo piecu gadu laikā nenotiks turpmāka paplašināšanās**. Mums ir jāveido ciešāka sadarbība, asociācija un partnerība ar tādām austrumu kaimiņvalstīm kā Moldova un Ukraina, lai turpmāk stiprinātu mūsu ekonomisko un politisko saikni.

10. Demokrātisku pārmaiņu savienība

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja izvirzīšana un ievēlēšana, ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātu, neapšaubāmi ir būtiska, taču tā ir tikai pirmais solis, lai Eiropas Savienību kopumā padarītu demokrātiskāku. Eiropas Komisijas uzdevums manā vadībā būs iedvest jaunu dzīvību partnerībai ar Eiropas Parlamentu, kā noteikts 2010. gada pamat nolīgumā. **Es vēlos veidot politisku, nevis tehnokrātisku dialogu ar Jums**. Esmu apņēmis vienmēr uz būtiskām dialoga sarunām nosūtīt politiskos pārstāvjus un no Padomes sagaidu to pašu.

Turklāt esmu apņēmis palielināt **pārredzamību attiecībā uz saskarsmi ar ieinteresētajām personām un lobistiem**. Mūsu pilsoņiem ir tiesības zināt, ar ko likumdošanas procesa ietvaros tiek komisāri un Komisijas personāls, Eiropas Parlamenta locekļi vai Padomes pārstāvji. Tāpēc es Parlamentam un Padomei ierosināšu starpiestāžu nolīgumu, lai attiecībā uz visām trim iestādēm izveidotu obligātu lobiju reģistru. Komisija šajā procesā rādīs piemēru.

Turklāt es plānoju pārskatīt **ģenētiski modificētu organismu atļaujām piemērojamos tiesību aktus**. Manuprāt, tas nav pareizi, ka saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem Komisijai ir juridisks pienākums atļaut jaunu organismu importu un pārstrādi pat tad, ja vairums dalībvalstu pret to iebilst. Komisijai vajadzētu būt tādā stāvoklī, lai demokrātiski ievēlētu valdību vairākuma viedoklim piešķirtu vismaz tādu pašu nozīmi kā zinātniskajām konsultācijām, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar pārtiku, ko patērējam, un vidi, kurā dzīvojam.

Man ļoti būtiskas ir attiecības ar **valstu parlamentiem**, jo īpaši attiecībā uz subsidiaritātes principa piemērošanu. Es izpētīšu veidus, kādos uzlabot mijiedarbību ar valstu parlamentiem, lai tādā veidā Eiropas Savienību pietuvinātu pilsoņiem.

Ja mani ievēlēs par Komisijas priekšsēdētāju, mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām būs sākuma punkts Savienības gada un daudzgadu programmu izstrādei. Šajā nolūkā mēs varēsim arī izmantot Savienības stratēģisko programmu pārmaiņu laikā, ko Eiropadome pieņēma 2014. gada 27. jūnijā, un turpmākajos mēnešos Eiropas Parlamenta sniegtās norādes.

Es uzskatu, ka Eiropas politiskā programma ir jāveido ciešā partnerībā ar Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu un sadarbībā ar dalībvalstīm. **Politisko prioritāšu noteikšana būs pamats labākai un koncentrētākai Savienībai tikai tad, ja tā atbilstīgi Kopienas metodei notiks, Savienības iestādēm sadarbojoties ar dalībvalstīm**.

Komisijas priekšsēdētāja loma ir aizstāvēt Eiropas vispārējās intereses. Tas ietver sadarbību ar visiem dalībniekiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir eirozonā vai ārpus tās, vai tie ir noslēguši Šengenas nolīgumu vai nē, vai tie atbalsta ciešāku integrāciju vai

pretojas tai. Esmu stingri pārliecināts, ka mums kā Savienībai ir jāvirzās uz priekšu. **Mums visiem nav noteikti jāvirzās ar to pašu ātrumu** —tas ir noteikts līgumos, un mūsu pieredze liecina, ka varam strādāt, piemērojot atšķirīgu kārtību. Tiem, kas vēlas virzīties uz priekšu ātrāk, vajadzētu būt spējīgiem to darīt. Tas ir jo īpaši būtiski eirozonā, kur mums ar ciešāku integrāciju jāturpina stiprināt eiro pamati. Tas būtu jā dara tā, lai saglabātu vienotā tirgus integritāti un aizsargātu ārpus eirozonas esošo dalībvalstu tiesības. Tāpat kā jebkurā ģimenē — brīžiem arī mēs saskarsimies ar spriedzi un domstarpībām. Savas kampaņas laikā es skaidri norādīju, ka esmu gatavs uz klausīt katru dalībvalsti uztraucošos jautājumus un palīdzēt atrast risinājumus.

Esmu apņēmis jaunās Komisijas darbu pārorientēt, pamatojoties uz manu programmu nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām un tās desmit prioritātēm. Esmu apņēmis jaunās Komisijas darbu plānot tādā veidā, kas atspoguļo minētās desmit prioritātes jomas un nodrošina prioritāšu ātru un efektīvu sasniegšanu.

Es darīšu visu iespējamo, lai nodrošinātu, **ka Komisijas vadošajos posteņos gan politiskā, gan administratīvā līmenī valdītu dzimumu līdzsvars**. Dzimumu līdzsvars nav greznība; tas ir politisks priekšnoteikums, kam vajadzētu būt pašsaprotamam visiem, tostarp vadītājiem visās mūsu dalībvalstu galvaspilsētās laikā, kad tie izraugās kandidātus nākamās Komisijas locekļu amatam. Tas kalpo kā pārbaudījums dalībvalstu valdību apņēmībai pārmaiņu laikos izmantot jaunu un demokrātiskāku pieeju.

Es ceru, ka Eiropas Parlaments mani šodien ievēlēs, pamatojoties uz manu programmu nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām un tās desmit prioritātēm. Jo lielāks būs mani un manu programmu atbalstošais vairākums, jo spēcīgāks es būšu nākamās Komisijas izveidē un jo efektīvāk es varēšu ātri īstenot šo programmu.

Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņas moto bija "**Šoreiz ir citādi**". Pierādīsim kopīgiem spēkiem, ka spējam izpildīt šo solījumu! Pierādīsim, ka kopā patiesi varam izmainīt un atjaunot Eiropu! Pierādīsim, ka vienoti strādāsim, lai atgūtu pilsoņu ticību Eiropas projektam! Es darīšu visu iespējamo, lai panāktu šos uzlabojumus.

Jean-Claude Juncker

Jauns sākums Eiropai

Eiropas Parlamenta plenārsesijas atklāšanas runa

Strasbūra, 2014. gada 15. jūlijs

Eiropas pilsoņi 25. maijā mums puda savu viedokli. Viņu paustais vēstījums bija spēcīgs, lai gan reizēm arī pretrunīgs. Šodien un nākamajos gados mums viņiem jādod atbilde. Jāattaisno viņu gaidas, jāatbild uz jautājumiem, kas viņus satrauc, jāpiepilda viņu cerības un sapņi, jo Eiropā ir vieta sapņiem. Tieši šeit, Eiropas Parlamentā, Eiropas demokrātijas pašā sirdī, es jūs iepazīstināšu ar vispārējām pamatnostādņēm, uz kurām balstīsies nākamās Komisijas darbs un rīcība. Es apzināti saku "ar vispārējām pamatnostādņēm", kopsavilkumu par pamatnostādņēm, kuras esmu jums nosūtījis rakstveidā visās oficiālajās valodās, jo visas šīs valodas ir vienlīdz cienījamas. Un es vēlos pateikties tulkotājiem, kuri pavadījuši nakti nomodā, lai pārtulkotu tekstu, kuru pabeidzu tikai vakar vēlu vakarā. Detalizētu programmu Komisijas darbam izstrādās komisāru kolēģija, un jums tā būs jāapstiprina savā balsojumā rudenī.

Šis Parlaments, kurš tikko sācis pildīt savus pienākumus, atšķiras no saviem priekšgājējiem. Jūs esat pirmais Parlaments, kurš vārda tiešā nozīmē ir ievēlējis Komisijas priekšsēdētāju. Tas būs jauns princips, kā viņu ievēlēt. Tūlīt pēc vēlēšanām jūs uzstājat, ka ir jāņem vērā vispārējo vēlēšanu rezultāti. Tādējādi jūs esat piepildījuši Lisabonas līguma 17. panta 7. punkta īsto jēgu un tā demokrātisko un politisko nozīmi. Ja jūs uz to nebūtu uzstājuši un to prasījuši, šis pants būtu uz visiem laikiem palicis tikai tukši vārdi. Jūs esat aizstāvējuši demokrātijas principu, un jums šajā ziņā ir taisnība. Parlaments, kurš uzstāj uz demokrātijas principa ievērošanu, iestājas par cēlu lietu un nav pelnījis ne skarbu un nepamatotu kritiku, ne savu labo nolūku apšaubīšanu. Vēlos apliecināt cieņu arī pārējiem vadošajiem kandidātiem, kuri piešķir spēcinošu dzīvīguma devu mūsu demokrātiskajai diskusijai. Ja vēlēšanās būtu uzvarējusi kāda no viņu pārstāvētajām politiskajām

grupām, es pirmais aicinātu šeit klātesošos uzticēt šim pārstāvim izveidot nākamo Komisiju.

Parlaments un Komisija ir divas nesalīdzināmas Eiropas Savienības iestādes. Tāpēc ir tikai pareizi, ka Komisijas priekšsēdētājs un Parlamenta priekšsēdētājs, no vienas puses, un Parlaments un Komisija, no otras puses, cieši sadarbojas ikdienas darbā un iecerēs. Mēs strādāsim Eiropas Savienībai, nevis kļūsim par Eiropadomes vai Eiropas Savienības Padomes pretiniekiem. Eiropa nav veidojums, kas pretstatīts valstīm un tautām, un valstis un tautas nav vis vēstures pagaidu fenomēns, bet gan tām ir jāpastāv laiku laikos. Mēs, Parlaments un Komisija, rīkosimies vispārējās interesēs, un es vēlētos, lai mēs to darītu kopā.

Eiropadome ierosina Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu. Taču tas nenozīmē, ka šis kandidāts kļūst par tās sekretāru. Komisija nav tehniska komiteja, kurā darbojas augsti stāvoši ierēdņi, kas dedzīgi izpilda kādas citas iestādes pavēles. Komisija ir politiska. Es vēlos, lai tā būtu vēl politiskāka. Tā būs ļoti politiska. Tās sastāvā ir jāatspoguļo to daudzo ideju daudzveidība, kuras ir veidošanās procesā. Es vēlētos, lai Eiropadome, organizējot savu iekšējo struktūru, vadītos pēc tāda paša principa.

Komisijas priekšsēdētāju ievēl jūsu asambleja. Tas viņu nepadara par pavēļu izpildītāju. Es nebūšu Eiropas Parlamenta adjutants. Taču ne mirkli nešaubieties, ka būšu gatavs atsaukt no amata komisāru, kurš būs zaudējis jūsu uzticību, vai ka būšu gatavs rīkoties un atbildēt ar leģislatīvu priekšlikumu, kad jūs mani aicināsiet to darīt.

Tāpat arī netiks ierobežotas tiesības uzdot jautājumus. Tās paliks, kā bija līdz šim.

Es aicināšu komisārus biežāk būt klāt svarīgu dialogu nozīmīgos brīžos, un es vēlētos, lai Padome rīkotos tāpat. Es parūpēšos par to, lai tiktu izveidots obligāts un publiski pieejams lobēšanas reģistrs. Es vēlētos, lai Eiropas iedzīvotāji zinātu, kurš ar kuru ir ticis un runājis, un es vēlētos, lai arī citas iestādes sekotu mūsu piemēram.

Es parūpēšos par to, lai tiktu pārskatīti procedūras noteikumi, kuri reglamentē dažādas atļaujas saistībā ar ĢMO. Man negribētos, lai Komisija varētu pieņemt lēmumu situācijā, kad lielākā daļa dalībvalstu to neatbalsta.

Aicinu vispār izvairīties no ideoloģiskām debatēm, kurās nevar panākt neko citu, kā vien šķelšanos. Aizstāsim tās ar auglīgām debatēm, kas balstītas uz stingru pārliecību un tālejošiem mērķiem. Izvēlēsimies pragmatisku pieeju. Koncentrēsimies uz tādu konkrētu rezultātu panākšanu, kuri dotu labumu visiem eiropiešiem. Nenogurdināsim sabiedrību, kura mūs vēro, ar institucionālām debatēm, kas novērš uzmanību no paša svarīgākā — Eiropas pilsoņiem. Un es aicinu valdības biežāk pretoties kārdinājumam savas valsts vēlētajū priekšā kritizēt lēmumus, kuru pieņemšanā Briselē pašas piedalījušās.

Ja Briselē esat teikuši "jā", nesakiet "nē" citur. Un, lūdzu, vairs nekad pēc Padomes sanāksmes nesakiet, ka jūs uzvarējāt, bet tie pārējie zaudēja. Mēs Eiropā uzvaram kopā un zaudējam kopā.

Eiropa ir kļuvusi nesaprotama, jo bieži vien tās apraksts tiek pārvērsts karikatūrā. Pietiks dzīvot pārliecībā, ka tikai mūsu pašu valsts ir pasaules naba. Eiropā mums jāspēlē pēc kopīgiem noteikumiem, izmantojot Kopienas metodi. Tā uzliek augstas prasības, taču ir efektīva, pārbaudīta praksē un tā ir uzticamāka nekā valdību kļiviņi. Ir jāatjauno Kopienas metode.

Eiropa daļēji ir zaudējusi uzticamību.

Eiropas Savienība arvien vairāk attālinās no saviem pilsoņiem. Ir jābūt tiešām aklam un kurlam, lai to neredzētu un nedzirdētu.

Eiropas Savienībai ļoti bieži nākas sniegt paskaidrojumus, un daudzkārt tā ir spiesta labāk paskaidrot, kā Eiropa darbojas.

Eiropai ir vajadzīga plaša reformu programma.

Status quo ir daudz nepilnību. Ir jāpaveic daudz vairāk. Cilvēki ļoti baidās no reformām. Viņiem šķiet, ka tās viņus apdraud un ir riskantas. Taču neriskēt ir daudz riskantāk. Mums jāriskē, ja vēlamies Eiropu padarīt konkurētspējīgāku.

Eiropas Savienība daļēji ir zaudējusi savu starptautisko un globālo konkurētspēju.

Esam atpalikuši, jo esam stāvējuši uz vietas. Ir jācīnās, lai atkal virzītos uz priekšu.

Konkurētspēju bieži jauc ar vienpusēju sociālo regresiju, taču konkurētspēju nevar panākt ar sociālo regresiju. Lai panāktu konkurētspēju, ir jāizstrādā daudzpusīgas koncepcijas. Konkurētspēja ir jāpanāk, ja vēlamies, lai Eiropas Savienību uzskatītu par pievilcīgu vietu gan sabiedrība, gan ieguldītāji.

Šajā ziņā ir jāievēro princips, ka ekonomika kalpo cilvēkiem nevis otrādi. Ekonomikai ir jākalpo cilvēkiem.

Tas nozīmē, ka iekšējā tirgus noteikumi nav svarīgāki par sociālajiem noteikumiem, jo pretējā gadījumā tie būtu tikai minimālie standarti. Iekšējais tirgus ne vienmēr ir automātiska prioritāte. Arī sociālajai jomai jāatvēr vieta Eiropā.

Esmu dedzīgs sociālās tirgus ekonomikas atbalstītājs. Ludvigs Erhards ir teicis: "Labklājību visiem!". Nevis "Labklājību tikai dažiem", nē — "Labklājību visiem!". Tam jāklūst par ekonomikas un sociālās politikas pamatprincipu. Krīzes sakarā bieži vien ir izskanējis, ka sociālā tirgus ekonomika ir piedzīvojusi fiasko. Nē, dāmas un kungi, nevis sociālā tirgus ekonomika ir piedzīvojusi fiasko, bet gan tie, kuri, dzīdamies pēc peļņas, apmierinādami savu naudaskāri, īstenodami ātras peļņas politiku, ir rīkojušies pretēji sociālās tirgus ekonomikas galvenajām vērtībām.

Sociālā tirgus ekonomika darbojas tikai tad, ja ir sociālais dialogs. Sociālais dialogs krīzes gados ir cietis. Tas ir jāatjauno gan dalībvalstu, gan it īpaši Eiropas līmenī. Es vēlos būt sociālā dialoga priekšsēdētājs.

Lai uzņēmumi paliktu uz vietas, ir vajadzīga izaugsme, nevis ar aizdevumu finansētas palīdzības programmas, kas rada tikai īslaicīgu iedarbību, bet

nenodrošina ilgtermiņa ietekmi uz darba tirgu. Mums vajadzīga stabila izaugsme, kas ilgst gadu desmitus. Mums vajadzīga vērienīga pasākumu pakete nodarbinātības, izaugsmes, ieguldījumu un konkurētspējas jomā. Kāpēc? Tāpēc, ka mums jāpanāk, lai Eiropas cilvēki atkal atgrieztos Eiropā, atpakaļ dzīves centrā. Izaugsmes politikai, konkurētspējas pasākumiem, ieguldījumu programmām ir tikai viens mērķis: panākt, lai cilvēki atkal būtu sabiedrības centrā.

Pašlaik Eiropas Savienības robežās attīstās 29. valsts. Tā ir valsts kurā dzīvo cilvēki, kam nav darba. Valsts, kurā jaunieši kļūst par bezdarbniekiem, valsts, kurā ir atstumtie, no sabiedriskās dzīves izslēgtie. Es vēlētos, lai šī 29. dalībvalsts atkal kļūtu par normālu dalībvalsti. Tāpēc es ierosinu vērienīgu ieguldījumu programmu. Vēlos šo vērienīgo pasākumu paketi izaugsmes, ieguldījumu, konkurētspējas un nodarbinātības jomā iesniegt līdz 2015. gada februārim.

Es vēlētos, lai mēs nākamajos trīs gados mobilizētu publiskos un it īpaši privātos ieguldījumus 300 miljardu eiro apmērā. Mēs to paveiksim, un es būtu pateicīgs, ja Parlaments mani atbalstītu šajā ziņā. Mēs varam to paveikt, mērķtiecīgi izmantojot pašreizējos struktūrfondus, kā arī mērķtiecīgi izmantojot Eiropas Investīciju bankas instrumentus — gan tos, kuri pieejami pašlaik, gan tos, kurus izstrādās nākotnē. Mums nepieciešami koordinēti ieguldījumi infrastruktūras projektos, ieguldījumi platjoslas un enerģētikas tīklu jomā, kā arī ieguldījumi rūpniecības centru transporta infrastruktūrā. Mums nepieciešama Eiropas reindustrializācija. Mums nepieciešami ieguldījumi arī rūpniecības nozarē, pētniecībā, attīstībā un atjaunojamos energoresursos. Atjaunojamie energoresursi nav tikai zaļi domājušu aktīvistu lauciņš. Atjaunojamie energoresursi un to attīstība ir priekšnoteikums tam, lai nākotnē Eiropā tiešām izveidotu ilgstošas, pastāvīgas un ilgtspējīgas priekšrocības vietējā līmenī, salīdzinot ar citām pasaules valstīm.

Eiropa, kurā tiek vairāk ieguldīts, ir Eiropa, kurā augs labklājība un būs vairāk darbavietu. Ieguldījumi ir bezdarbnieku vislabākais sabiedrotais. Vienlaikus mums ir jāattīsta jauniešu garantiju shēma. Es vēlētos, lai mēs pakāpeniski palielinātu vecuma robežu no 25 līdz 30 gadiem. Ieguldījumus mērķtiecīgi var veikt tikai tad, ja mums izdodas gūt panākumus pārmērīgas birokrātijas novēršanā, it īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Mazie uzņēmēji nav nekādi lielkapitālisti. Mazie uzņēmēji smagi strādā, viņi nodrošina darbavietas. Mums vairāk jādara mazo uzņēmēju labā, it īpaši apņēmīgi novēršot pārmērīgu birokrātisko reglamentēšanu. Mums reāli jāpiemēro subsidiaritātes princips. Kopš Māstrihtas līguma pieņemšanas esam runājuši par subsidiaritātes principa pareizu piemērošanu. Tomēr mēs to nedarām pietiekoši. Mūsu runas ir garākas nekā darbs, kas jāpaveic, lai tiešām samazinātu birokrātiju un nodrošinātu, ka Eiropas Komisija — un Eiropas Savienība — rūpētos par tiešām svarīgām problēmām Eiropā, nevis katrā sīkumā nevajadzīgi iejauktos cilvēku dzīvē. Ne katrai problēmai, kura ir Eiropā, jākļūst par Eiropas Savienības problēmu. Mums jā rūpējas par lielām lietām.

Tas viss, priekšsēdētāja kungs, protams, jāsteno saskaņā ar Stabilitātes paktu. Mēs negrozīsim Stabilitātes un izaugsmes pakta galvenos elementus. Tos noteikusi Eiropadome. Nākamajos gados es pieturēšos pie šā principa.

Stabilitāte tika solīta, kad tika ieviesta vienotā valūta. Stabilitāte nav tikai iestāšanās prasība, tā ir arī ilgtermiņa prasība. Stabilitāte tika solīta. Eiropa nedrīkst lauzt savus solījumus. Es tos nelauzīšu.

Taču Eiropadome pamatoti noteica, ka mums jāizmanto arī 2005. un 2011. gadā grozītajā Stabilitātes paktā paredzētā elastīguma iespēja, lai pilnībā īstenotu Stabilitātes un izaugsmes pakta izaugsmes dimensiju. To mēs esam darījuši gan agrāk, gan vēl vairāk darīsim to arī turpmāk. Tas liek man secināt, ka nedrīkst novērtēt pārāk zemu to, ko esam iesākuši un paveikuši līdz šim. Es biju Eirogrupas priekšsēdētājs, un es priecājos, ka vairs tas neesmu. Tas darbs tiešām nebija nekāda izprieca. Šaubos, vai darbs, uz kuru kandidēju šodien, būs daudz patīkamāks. Taču eiro krīzes laikā (tā gan nebija eiro krīze, bet gan parādu krīze) mums bija jāremontē degoša lidmašīna lidojumā. Tas nebija viegli un ne vienmēr atbilstoši augsta līmeņa valsts vadīšanas mākslai un nevainojamas politiskās estētikas kanoniem, taču mēs panācām, ka eirozona palika vienota.

Vēl nedaudz vairāk nekā pirms gada spekulanti malu malās apgalvoja, ka eirozona sabruks. Tas nav noticis. Daudzos finanšu centros tika slēgtas derības par to, ka Grieķija izstāsies no eirozonas.

Esmu darījis visu iespējamo (un lepojos ar to), lai Grieķija un tās krietnā tauta, šī dižā nācija, paliktu Ekonomikas un monetārās savienības dalībvalsts.

Taču esam pieļāvuši arī kļūdas. Nav viegli remontēt degošu lidmašīnu lidojumā; reizēm tiek apdedzināti pirksti.

Ja nākotnē vajadzētu īstenot vēl kādu korekciju programmu (lai gan nākamajos gados neredzu pēc tā vajadzību), es vēlētos, lai pirms šādas korekciju programmas piemērošanas tiktu veikts ļoti precīzs sociālās ietekmes novērtējums. Es vēlētos zināt, kā korekciju programma ietekmē cilvēku dzīvi.

Nākotnē nevarēs īstenot korekciju programmu, ja iepriekš nebūs veikta sociālās ietekmes analīze.

Es vēlētos, lai ikreiz, kad būtu vajadzīga korekciju programma, būtu arī plāns B. Plāns B, kuru varētu iedarbināt, kad makroekonomiskās prognozes izrādās nepareizas. Ja izaugsme kādā valstī nav tik liela, cik to prasa korekciju programma, ir jābūt iespējai šo korekciju programmu koriģēt. Tāpēc es atbalstu plāna B izstrādāšanu.

Es vēlētos, lai mēs pārskatītu "trijotnes" instrumentu.

Parlaments attiecīgos ziņojumos ir norādījis, ka "trijotnei" tās pašreizējā darbības modelī trūkst demokrātiskās komponentes. Tai trūkst demokrātiskās komponentes, trūkst parlamentārās dimensijas. Mums jāpārskata "trijotne", lai tā kļūtu demokrātiska, parlamentāra un politiska. Mēs to paveiksim.

Mēs nevaram tērēt vairāk naudas, nekā mums ir. Deficīts un parādi ir jāaizstāj ar idejām. Idejas mums ir: vairāk jāizmanto neierobežotās iespējas, ko sniedz digitālās tehnoloģijas. Ir jānovērš ierobežojumi dalībvalstīs attiecībā uz telesakaru

regulējumu, autortiesību un datu aizsardzības standartiem. Jānovērš ierobežojumi dalībvalstīs attiecībā uz radioviļņu pārvaldību. Šie šķēršļi ir jānojauc, jo tie bremzē attīstību. Eiropā nevajadzētu būt viesabonēšanas maksai, un tās nebūs. Ja spēsim veiksmīgi īstenot reālu digitālo vienoto tirgu, varēsim nodrošināt papildu izaugsmi Eiropā 250 miljardu eiro vērtībā. Mēs to spēsim.

Kā jau tik bieži izskanējis Ukrainas krīzes kontekstā, mums ir vajadzīga noturīga enerģētikas savienība, kurā īsteno uz nākotni vērstu klimata pārmaiņu politiku. Ir jāreorganizē Eiropas enerģētikas politika, pārveidojot to par jaunu Eiropas enerģētikas savienību. Mums ir jāapvieno resursi, infrastruktūra un sarunu risināšanas spējas attiecībā uz trešām valstīm. Mums ir jādažādo mūsu enerģijas avoti un jāsamazina vairāku dalībvalstu lielā energoatkarība.

Vēlos, lai Eiropas Savienība kļūtu par pasaules līderi atjaunojamo energoresursu jomā. Mēs dosim būtisku ieguldījumu, lai palielinātu energoefektivitāti, pārsniedzot 2020. gada mērķi, it īpaši attiecībā uz ēkām. Manuprāt, ja vēlamies būt uzticami un tālredzīgi, minimums attiecībā uz energoefektivitāti ir saistošs 30 % mērķis līdz 2030. gadam. Mēs nevaram izlikties, ka esam līderi klimata pārmaiņu politikā, kamēr nekļūsim uzticamāki energoefektivitātes ziņā.

Ir jāpabeidz iekšējā tirgus izveide. Ja to paveiksim, mēs Eiropas ekonomikā nodrošināsim papildu pievienoto vērtību 200 miljardu eiro vērtībā. Mums tas jāpaveic.

Papildus jaunajiem Eiropas banku noteikumiem ir jāizveido kapitāla tirgu savienība. Lai uzlabotu mūsu ekonomikas finansēšanu, mums būtu jāturpina izveidot un integrēt kapitāla tirgi. Tādējādi varētu samazināt kapitāla piesaistīšanas izmaksas, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība vienmēr ir bijusi viens no iekšējā tirgus svarīgākajiem pīlāriem. Es iestāšos par šo principu.

Pārvietošanās brīvība ir iespēja nevis apdraudējums. Šie noteikumi netiks mainīti. Cīnīties pret to ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpnieciskām prasībām būs dalībvalstu iestāžu ziņā. Es sāksšu mērķtiecīgi pārskatīt un īstenot Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Mums nāksies cīnīties pret sociālo dempingu, un mēs to darīsim.

Es apkarosu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā. Es atbalstu kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes un finanšu darījumu nodokļa pieņemšanu ES līmenī. Mums nāksies cīnīties pret noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un mēs to darīsim.

Attiecībā uz Ekonomikas un monetāro savienību vēlos vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka krīze vēl nav beigusies.

Krīze vēl nav galā.

Krīze vēl nav beigusies, jo 25 miljoni vīriešu un sievietes ir bez darba. Krīze būs beigusies tad, kad pilnībā būs atjaunota nodarbinātība. Lai to panāktu, mums ir efektīvāk jākoordinē mūsu valstu ekonomikas politika. Mums ir jānodrošina

ekonomikas pārvaldība. Un mēs to izdarīsim. Mums arī turpmāk jāuzstāj, lai tiktu īstenotas nepieciešamās strukturālās reformas, kuras vidējā termiņā sekmēs Eiropas ekonomikas izaugsmi. Ja Ekonomikas un monetārās savienības dalībvalstis pieņem īpašus pasākumus, mums ir jāapsver finansiāli stimuli, lai tos atbalstītu. Šajā sakarā būtu jāapsver atsevišķas fiskālās kapacitātes piešķiršana eirozonas līmenī.

Ir jāizbeidz nevēlēšanās, ka vienu no pasaules visstiprākajām valūtām ļaujām pārstāvēt tik daudziem pārstāvjiem, kuri nereti pauž pretrunīgus vēstījumus. Es vēlētos, lai Ekonomikas un monetārā savienība un eiro Bretonvudas organizācijās būtu pārstāvēts tikai ar vienu amata vietu un vienu balsi.

Runājot par Bretonvudu un Amerikas Savienotajām Valstīm, vēlos kaut ko teikt par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar ASV. Es atbalstu šā nolīguma noslēgšanu. Uzskatu, ka šīs abas pasaulē vislielākās ekonomikas zonas un vislielākās demokrātijas var apvienot spēkus, lai īstenotu gan amerikāņu, gan eiropiešu intereses. Taču tas nenozīmē, ka nolīgums tiks noslēgts par katru cenu. Mēs nevaram atteikties no mūsu veselības standartiem. Mēs nevaram atteikties no mūsu sociālajiem standartiem. Mēs nevaram atteikties no mūsu datu aizsardzības prasībām. Es nevēlētos, lai datu aizsardzība tiktu ietverta sarunās ar mūsu amerikāņu draugiem. Un es nevēlētos, lai mēs ieviestu paralēlas un slepenas jurisdikcijas. Gan ASV, gan Eiropa ir tiesiskās telpas, kurās piemēro likumus.

Parūpēsimies, lai šīs sarunas noritētu pēc iespējas atklātāk. Lūk, ko es jums teikšu: ja mēs nublicēsim attiecīgos dokumentus (šeit es nerunāju par dokumentiem, kuri attiecas uz sarunu stratēģiju), šā nolīguma noslēgšana neizdosies. To nepieņems ne sabiedrība, ne Parlaments, ne dalībvalstu parlamenti, ja rezultāts būs jaukts nolīgums. Tātad būs atklāti, jo mums nav nekā slēpjama. Neradīsim iespaidu, ka mēs kaut ko slēpjam, strādāsim atklāti un publiskosim attiecīgos dokumentus.

Eiropas Savienība balstās uz vērtībām. Pārējās pasaules acīs esam uzticami, ja esam prasīgi attiecībā uz pamatvērtībām pašā Eiropas Savienībā. Es iecelšu komisāru, kurš atbildēs par Pamattiesību hartas piemērošanu. Es vēlētos, lai ES tik drīz, cik iespējams, pievienotos Eiropas Padomes Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

Turpināsies darbs pie Diskriminācijas novēršanas direktīvas, un es mēģināšu pārliecināt Padomi to pieņemt pēc iespējas ātrāk, vismaz tās pašus svarīgākos elementus.

Legālā migrācija un nelegālā imigrācija ir temati, kuri teju ikdienā nodarbina mūsu pilsoņus. Mums vajadzīga kopēja patvēruma politika, un es to ierosināšu. Mums jāpadomā par legālo migrāciju, kas Eiropai nākamajos piecos gados neizbēgami būs nepieciešama. Darīsim to tikpat labā līmenī kā ASV, Kanāda un Austrālija. Mēs to varam paveikt tikpat sekmīgi, kā to vienmēr darījušas šīs valstis.

Sargāsim mūsu ārējās robežas — to jums labāk patiks dzirdēt. Sargāsim mūsu ārējās robežas. Cīnīsimies pret noziedzīgiem grupējumiem, kuri iedzīvojas no citu cilvēku nelaimes. Palīdzēsim tiem, kuri vēlas braukt šurp, viņu pašu zemē, pirms viņi sēžas kuģī, lai šķērsotu Vidusjūru. Un parūpēsimies, lai starp Ziemeļeiropu un Dienvideiropu izveidotos lielāka solidaritāte. Nelegālā imigrācija un bēgļu problēma nav tikai Maltas, Kipras, Itālijas vai Grieķijas problēma, tā ir visas Eiropas problēma.

Par ārpolitiku nevēlos daudz runāt. Mums steidzami vajadzīga kopēja ārpolitika un drošības politika. Manuprāt, būtu pareizi, ja Augstā pārstāvja vai pārstāves darbu nekavētu Eiropas valstu ārlietu ministri, un es parūpēšos, lai tas tā būtu. Kopējai ārpolitikai ir vajadzīgs arī vienots ārējais tēls.

Augsto pārstāvi, kuram vai kurai būs plašs darbalauks savā jomā, atbalstīs par citām nozarēm atbildīgie komisāri.

Aizsardzības jomā mērķis nebūs izveidot Eiropas Savienību par NATO alternatīvu modeli. ES un NATO ir jāsadarbojas un jāīsteno saskaņoti. Mums jāstiprina sadarbība aizsardzības jomā, kā paredzēts arī Lisabonas līgumā. It īpaši iepirkuma jomā mums vairāk jāsadarbojas citam ar citu, nevis citam pret citu, lai panāktu to, kas mums visiem kopā ir vajadzīgs.

Nākamajos piecos gados Eiropas Savienībai nepievienosies jaunas dalībvalstis. Skatoties no šodienas perspektīvas, ir grūti iedomāties, ka kāda no kandidātvalstīm, ar kurām risinām sarunas, spēs līdz 2019. gadam sīki un precīzi izpildīt visus pievienošanās kritērijus. Taču sarunas turpināsies, un citām Eiropas tautām un valstīm ir vajadzīga uzticama un uz godīgiem nolūkiem balstīta Eiropas perspektīva. Tas attiecas uz visām Rietumbalkānu valstīm. Šim traģisku notikumu skartajam Eiropas reģionam ir vajadzīga Eiropas perspektīva. Pretējā gadījumā no jauna modīsies pagātnes dēmoni.

Es būtu gribējis ar jums sīkāk pārrunāt rūpniecības politiku, ko mums Eiropā būs jāīsteno, lai palielinātu ražošanas nozares īpatsvaru Eiropas IKP līdz 20 %. Es būtu gribējis vairāk parunāt ar jums par Ukrainu, kuras iedzīvotājus es šodien vēlos sveicināt un tiem pateikt, ka mēs uzskatām ukraiņus par eiropiešiem un ka viņu vieta ir Eiropā.

Es būtu gribējis jums sīkāk paskaidrot, kādēļ, manuprāt, ir nepieciešams visās Eiropas Savienības valstīs noteikt minimālo algu un garantēto minimālo ienākumu līmeni. Mēs rīkosimies, lai to panāktu.

Es būtu gribējis jums paust savu pārliecību par to, ka ir jāaizsargā vispārējās nozīmes pakalpojumi un publiskie pakalpojumi, lai tie nevarētu tikt pakļauti konkrētā brīža iegribām. Aizsargāsim publisko dienestu Eiropā!

Es būtu gribējis ar jums parunāt par Āfriku, tik daudz nelaimju skarto un tik bieži aizmirsto Āfriku. Taču arī ar resursiem bagāto, it īpaši ar cilvēkresursiem bagāto Āfriku. Neaizmirsīsim par Āfriku un parūpēsimies, lai tiktu pārtraukti skandalozie, traģiskie un dramatiskie notikumi, kuri atkārtos katru dienu, kad katru sesto sekundi kāds mirst no bada un bada dēļ mēs katru dienu zaudējam 25 000 bērnu. Kamēr būs tā, ka katru dienu 25 000 bērnu mirst no bada, Eiropa nebūs paveikusi darbu, kas tai jāpaveic. Eiropa ir atbildīga par to, lai šī situācija mainītos.

Mums ir jāpāriet no sākuma, ieklausoties cilvēkos, kuri 25. maijā mums pauda savu viedokli. Taču nav īstais brīdis revolūcijai. Nav arī īstais brīdis kontrrevolūcijai. Ja vēlamies, lai eiropieši no jauna iemīlētos savā Eiropā, teiksim viņiem, ka

Iepojamies ar Eiropu. Teiksim viņiem, ka ļoti iepojamies ar to, ko esam paveikuši pēdējos gadu desmitos.

Ir bieži dzirdēts, ka jautājums par karu un mieru vairs nav aktuāls. Taču patiesībā ne pārāk auglīgais kara un miera dialogs ir temats, kurš joprojām ir Eiropas dienaskārtībā. Kā tikko esam pārliecinājušies ES perifērijā, miers nav pastāvīgs viesis Eiropas kontinentā.

Leposimies ar mūsu vecāku un vecvecāku paaudzi, kas, atgriezušies no kaujas lauka un koncentrācijas nometnēm, vēlreiz un vēlreiz atkārtoja pēckara gadu lūgšanu: "Lai nekad vairs nebūtu kara!". Lūk, politikas programma, kura līdz pat šai dienai ir nesusi ieguvumus. Mēs esam savu senču parādnieki.

Leposimies, ka 1990. gados sekmīgi īstenojām paplašināšanos, lai atkal apvienotu Eiropu vēsturiskā un ģeogrāfiskā aspektā un pārtrauktu jauno pēckara kārtību, saskaņā ar kuru Eiropa uz visiem laikiem bija sadalīta divās daļās. Esam apvienojuši Eiropu vēsturiskā un ģeogrāfiskā aspektā bez ieročiem, bet pārliecinoši, un es vēlētos apliecināt cieņu tiem cilvēkiem Centrāleiropā un Austrumeiropā, kuri toreiz izlēma ņemt vēstures ratu savās rokās. Vairs nepakļauties vēstures ritējumam, bet radīt to pašiem. Izbeigsim runāt par "vecajām" un "jaunajām" dalībvalstīm. Ir dalībvalstis, nevis vecās vai jaunās dalībvalstis!

Un ieposimies ar to, ka esam izveidojuši vienoto valūtu. Vienotā valūta nevis sašķēļ, bet gan aizsargā Eiropu.

Savā valstī divdesmit gadus biju finanšu ministrs. Divreiz gadā man bija jābrauc uz Briseli, lai piedalītos valūtas vērtības izlīdzināšanas sanāksmēs. Divreiz gadā es pats savām acīm visā krāšņumā redzēju, cik ārkārtīgi bīstamas Eiropas ekonomikā ir valūtas svārstības. Ļoti bieži esmu pieredzējis, kā cieņu zaudē valstis, kurām, lai saglabātu konkurētspēju, nācās devalvēt savu valūtu. Ar sarūgtinājumu biju liecinieks šausmīgām scēnām, kad valstis, kurām vajadzēja revalvēt savu valūtu, nevēlējās to darīt, jo baidījās, ka zaudēs tirgus, vai valstis, kurām vajadzēja to devalvēt, neuzdrošinājās to darīt, jo baidījās no plašām nekārtībām un nekontrolētas inflācijas.

Ja laikā, kad risinājās notikumi Ukrainā, vai laikā, kad mūs skāra ekonomikas un finanšu krīze, kas padarīja Eiropu par vispasaules nesaskaņu epicentru, mums vēl būtu bijusi Eiropas Monetārā sistēma, Eiropā šodien būtu valūtu karš. Francija pret Vāciju, Vācija pret Itāliju, Itālija pret Portugāli un Spāniju un tā joprojām. Pateicoties eiro disciplīnai un ambīcijām, baudām monetāro kārtību, un tā mūs aizsargā. Euro aizsargā Eiropu.

Arī Grieķija nevēlējās izstāties no eirozonas. Tāpat kā mēs nevēlamies, lai Grieķija izstātos no eirozonas.

Ja mēs nebūtu paveikuši to, ko esam paveikuši pēdējos gadu desmitos, nebūtu padarījuši Eiropu par miera kontinentu, ja mēs nebūtu apvienojuši Eiropu vēsturiskā un ģeogrāfiskā aspektā, ja mēs nebūtu ieviesuši vienoto valūtu un Eiropā izveidojuši vislielāko iekšējo tirgu pasaulē, kādā situācijā mēs šodien būtu? Mēs būtu kā neaizsargāti, novājināti ierindnieki bez pakāpes un bez ieročiem. Pateicoties mūsu

priekšgājēju darbam un pārliecībai, Eiropa šodien ir kontinents, kurā rūpējas par to, lai tā iedzīvotāji varētu dzīvot mierā un salīdzinošā labklājībā.

Es nevēlos, lai Eiropa tiktu nobīdīta vēstures pamalē. Es nevēlos, lai Eiropa būtu tikai pasīva vērotāja, kamēr pārējās valstis rīkojas un gūst panākumus. Es vēlos, lai Eiropa būtu darbības centrā, lai tā virzītos uz priekšu, uzvarētu, aizsargātu, pastāvētu un būtu paraugs pārējām valstīm. Lai to panāktu, iedvesmosimies no principiem un pārliecības, ko esam mantojuši no dižajiem eiropiešiem, kuri šeit bija tad, kad mūsu nebija vispār. Vēlos apliecināt savu cieņu Žakam Deloram, izcilam Eiropas Komisijas priekšsēdētājam. Ne katrs var kļūt par Žaku Deloru, taču viņš ir mans draugs un skolotājs, un viņa darbi mani iedvesmos katru dienu. Vēlos apliecināt cieņu Fransuā Miterānam, kurš ir teicis, ka nacionālisms noved pie kara. Miterānam bija taisnība.

Vēlos arī apliecināt cieņu Helmutam Kolam, visizcilākajam eiropietim, kādu man dzīvē ir bijusi laime satikt.

Sekosim viņu piemēram: viņi bija pacietīgi, drosmīgi un apņēmīgi. Būsim tikpat drosmīgi, tikpat apņēmīgi un tikpat pacietīgi. Mums būs vajadzīga šī drosmē, šī pacietība un šī apņēmība, ko prasīs ilgais ceļš un godkārtīgie mērķi.

Kopā mēs varam paveikt dižas lietas Eiropai, tās pilsoņiem un pasaulei.

Paldies par uzmanību!

Žans Klods Junkers

auņievēlētais Eiropas Komisijas priekšsēdētājs

**Iekustināt Eiropu:
galvenās atziņas jaunievēlētā Komisijas
priekšsēdētāja Junkera runā Eiropas
Parlamentā**

Paziņojums Eiropas Parlamenta plenārsēdē pirms
balsojuma par komisāru kolēģiju

Strasbūra, 2014. gada 22. Oktobrī

Iekustināt Eiropu: galvenās atziņas jaunievēlētā Komisijas priekšsēdētāja Junkera runā Eiropas Parlamentā

Paziņojums Eiropas Parlamenta plenārsēdē pirms balsojuma par komisāru kolēģiju

Laiks rīkoties

"Gan Ukrainā, gan Sīrijā, Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā – situācija mūsu kaimiņvalstīs vēl aizvien ir trausla un nestabila. Daudzo imigrantu plūsmas, kuri ierodas pie Eiropas ārējām robežām labākas nākotnes meklējumos, atgādina mums par to, ka ir jāsaskaņo mūsu solidaritātes centieni ar nepieciešamību pēc drošām robežām. Pārrobežu draudi veselībai, piemēram, Ebolas vīrusa epidēmija, ir pilsoņiem radījuši saprotamas bailes.

Mēs nevaram atstāt bez ievēribas šīs pieaugošās problēmas un nedarīsim to. Mēs nevaram izlikties tās neredzam un nedarīsim to. Tāpēc es uzstāju, ka ir pienācis laiks Eiropai rīkoties. Tāpēc es skaļi un skaidri šā Parlamenta priekšā apliecinu, ka nedrīkst Eiropas problēmu risināšanu atlikt uz vēlāku laiku."

Izlaušanās no šauras domāšanas

"Kad es 10. septembrī iepazīstināju ar savu jauno komandu, gribēju parādīt, ka vēlos panākt rezultātus ātri un efektīvi. Šā iemesla dēļ manis vadītā Komisija būs ne tikai savādāka, bet arī strādās savādāk. Nevis kā kopā salikti elementi, bet gan kā komanda. Darbojoties nevis šauras domāšanas un klasteru un portfeļu robežās, bet kā koleģiāla, politiska struktūra. Es vēlos politisku, izpildspējīgu Komisiju, kas strādātu vispārējo interešu un Eiropas pilsoņu labā."

Bažu kļiedēšana

"Uzklausīšanas rezultāti liecina, ka ir panākta plaša vienprātība par manis piedāvāto komandu. Tomēr uzklusīšanas laikā un tiešās sarunās ar mani jūs esat arī pauduši bažas. Esmu gatavs ātri risināt jautājumus, kurus jūs esat norādījuši kā būtiskus jaunās Komisijas darbībai.

Es jūs uzmanīgi uzklusīju un īsi paskaidrošu, kā es vēlos kļiedēt jūsu bažas par vairākiem jautājumiem.

1. Jaunās komisāra amata kandidātes no Slovēnijas – Violetas Bulcas – uzklusīšana notika rekordīsā laikā. Tas bija iespējams, pateicoties nekavējoties veiktām izmaiņām viņai iedalītajā portfelī. Violeta būs atbildīga par **transportu**, bet Marošs Šefčovičs, kurš ir pieredzējis iepriekšējās Komisijas loceklis, būs priekšsēdētāja vietnieks un atbildīgs par **enerģētikas savienību**.

2. Esmu nolēmis paplašināt Fransa Timmermansa pilnvaras, lai iekļautu tajās horizontālo atbildību par **ilgtspējīgu attīstību**. Kā jums zināms, ilgtspējīgas attīstības princips ir noteikts arī ES Līgumos (LES 3. pants) un tādējādi būtu jāņem vērā visām iestādēm visās to darbībās un politikas virzienos. Tā ir arī daļa no ES Pamattiesību hartas, kura ietilpst Fransa

horizontālās atbildības jomā. Ilgtspējība un vides problēmas ir svarīgas mūsu pilsoņiem. Jaunajā Komisijā mums ir rīki šo problēmu risināšanai: mums ir spēcīgi zaļie portfeļi, kam ir apjomīgs finansējums un jaudīgs regulējums rezultātu panākšanai.

3. Atbildība par **zālēm un farmaceitiskiem produktiem** joprojām būs Veselības ģenerāldirektorāta kompetencē, jo es piekrītu jūsu uzskatam, ka zāles nav tāda pati prece kā citas. Attiecīgās politikas jomā kopā strādās Vītenis Andriukaitis un Elžbeta Beņkovska, kura demonstrēja savus izcilo kompetenci uzklauššanas laikā.

4. **Kosmosa politika** var dot nozīmīgu ieguldījumu spēcīgas rūpnieciskās bāzes Eiropā turpmākajā attīstībā, un tā ir viena no manis vadītās Komisijas prioritātēm. Šā iemesla dēļ esmu nolēmis, ka tā paliks leksējā tirgus un rūpniecības ģenerāldirektorāta kompetencē, par kuru būs atbildīga Elžbeta Beņkovska.

5. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi – **pilsonības** jomu esmu nolēmis iekļaut Dimitra Avramopula atbildības jomā, kurš ir par migrācijas un iekšlietu jautājumiem atbildīgais komisārs, jo tie ir Eiropas pilsoņiem nozīmīgi jautājumi; un viņš cieši sadarbosies ar Tieslietu un patērētāju komisāri Veru Jourovu. Vienlaikus vēlos vēlreiz paust savu pārliecību un uzticību Tiboram Navračičam, kurš uzklauššanas laikā izturējās ļoti pārliecinoši un apliecināja stingru gatavību strādāt Eiropas labā – kā rezultātā jūs atzināt viņu par atbilstošu komisāra amatam."

leguldītāja un valsts strīdi

Esmu ņēmis vērā spraigās debates par ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanu (IVSI) sarunās par Transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (TTIP). Atļaujiet man vēlreiz skaidri apliecināt savu nostāju, ko Parlamentā jau esmu paudis 15. jūlijā un ko atradīsit manās politikas pamatnostādņēs: manis vadītajai Komisijai nebūs pieņemami, ka ES dalībvalstu tiesu jurisdikciju ierobežotu īpaši režīmi ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanā. Arī šajā kontekstā ir jāievēro tiesiskums un vienlīdzības likuma priekšā princips.

Sarunu pilnvarās ir paredzēti vairāki nosacījumi, kas jāievēro šāda režīma gadījumā, kā arī novērtējums par režīma attiecībām ar valstu tiesām. Tādējādi nav noteikti pienākumi: pilnvaras atstāj rīcības brīvību un kalpo par vadlīnijām.

Es biju pārliecināts, ka mana apņemšanās šajā jautājumā ir pilnīgi skaidra, bet esmu gatavs to šodien un šeit atkārtot un precizēt – jo vairāki no jums jau ir aicinājuši mani to darīt: nolīgumā, ko manis vadītā Komisija, iespējams, iesniegs Parlamentam apstiprināšanai, nebūs noteikumu, kas ierobežo pušu piekļuvi valsts tiesām vai ļauj slepenām tiesām pieņemt galīgo lēmumu strīdos starp ieguldītāju un valsti.

Esmu lūdzis Fransam Timmermansam kā priekšsēdētāja pirmajam vietniekam, kurš atbildīgs par tiesiskumu un Pamattiesību hartu, konsultēt mani par šo jautājumu. **Transatlantiskajā tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā nebūs ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanas klauzulas, ja arī Franss tam nepiekrītīs.**

Esmu pārliecināts, ka ar jūsu atbalstu mēs varam vienoties par vērienīgu tirdzniecības nolīgumu ar ASV saskaņā ar iepriekš minēto un pilnībā ievērojot Eiropas intereses un tiesiskumu.

Trūkstošo ieguldījumu piesaiste

"Izteikšos pavisam skaidri: manis vadītā Komisija, tāpat kā ikviena Komisija līdz šim, pret visām dalībvalstīm izturēsies vienlīdzīgi. Mēs būsim stingri, ja mums vajadzēs tādiem būt. **Ir pienācis laiks panākt patiesi vērienīgu vienošanos, izveidot plašu valstu un galveno politisko partiju koalīciju, kuras kopīgi strādās pie trīs pīlāru struktūras: strukturālajām reformām, fiskālās ticamības un ieguldījumiem.**

Pašreizējās ekonomiskās problēmas nevar risināt no augšas. Es neticu brīnumiem, nav tāda brīnumlīdzekļa vai pogas, kuru nospiežot Briselē, panāktu izaugsmi. Strukturālajām reformām, fiskālās ticamības veidošanai un ieguldījumiem valstu un ES līmenī ir jānotiek vienlaikus."

"Kopš pēdējā augstākā rādītāja 2007. gadā ieguldījumu līmenis ES ir samazinājies par gandrīz EUR 500 miljardiem jeb 20 %. **Mums trūkst ieguldījumu. Mums ir jāstrādā pie tā, lai piesaistītu šos trūkstošos ieguldījumus.**

Eiropa var palīdzēt. Kā jūs zināt, es plānoju iesniegt vērienīgu ieguldījumu paketi 300 miljardu eiro apmērā, kas paredzēta darbvietām, izaugsmei un konkurētspējai.

Es tagad neiedziļināšos detaļās par šīs paketes saturu. Es to nemaz nevaru, kamēr mana jaunā komanda vēl nav pat tikusies, lai to apspriestu.

Es tikai lūdzu, lai jūs man nedaudz uzticētos. Es jums apsolu, ka manis vadītā komisāru kolēģija nekavējoties sāks darbu brīdī, kad Komisijas locekļi stāsies amatā.

Ja jūs izteiksiet mums atbalstu šodien, mēs iesniegsim minēto paketi līdz Ziemassvētkiem. Tas nav tikai solījums, tas ir apliecinājums."

Junkera vadītās Komisijas pirmās likumdošanas iniciatīvas

"Ik dienu Eiropa paliek zaudētājos, jo **neatrasa mūsu milzīgā digitālā vienotā tirgus lielo potenciālu.** Netiek radītas darbvietas, ko vajadzētu radīt. Idejas, kas ir Eiropas ekonomikas ģenētiskās informācijas glabātājas, netiek īstenotas tādā apmērā, kā vajadzētu. Tad uzlabosim šo situāciju!"

"Tādā pasaulē, kur rīt konkurence būs vēl lielāka, Eiropa spēs uzplaukt tikai tad, ja mēs **pareizi īstenojam enerģētikas savienību.**

Ņemot vērā sarunas, kas tuvāko dienu laikā tiks risinātas par šo jautājumu, es aicinātu dalībvalstis panākt vienošanos Eiropadomē, lai mēs varētu doties uz Parīzi ar skaidri noteiktām pilnvarām. Ja vēlamies gūt panākumus, mums visiem vezums ir jāvelk vienā virzienā."

Secinājums

"Zūd pilsoņu uzticība, kreisi un labēji noskaņotie ekstrēmisti cenšas gūt virsroku, mūsu konkurenti atļaujas vaļības. Ir pienācis laiks, lai mēs Eiropas projektam dotu jaunu elpu.

Mūs gaida sarežģīti uzdevumi. Mēs varam piešķirt šiem uzdevumiem aprises. Ja mēs vēlamies arī turpmāk būt vērā ņemams spēles dalībnieks, mums ir jāīsteno tagad. Mums ir jānodrošina, ka Eiropas sociālais modelis skaidri atspoguļojas it visā, ko mēs darām. Tas ir tāpēc, ka Eiropa ir tas vairogs, kas aizsargā visus mūs, kuri šo brīnišķīgo kontinentu var saukt par savām mājām.

Es stāvu šeit jūsu priekšā, šajā Parlamentā, kas ir Eiropas demokrātijas ceļzvaigzne, un **aicinu jūs atkal iekustināt Eiropu.**"

Laiks rīkoties

paziņojums Eiropas Parlamenta plenārsēdē pirms balsojuma par komisāru kolēģiju

Strasbūra, 22 oktobris 2014

Priekšsēdētāja kungs, cienītās deputātes un godātie deputāti!

Runā, kuru man bija tas gods jums teikt 15. jūlijā, es jums izklāstīju vispārīgās nostādnes un atgādināju tiesības, kuras Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātam ir saskaņā ar Līgumu.

Tā nebija tikai runa runas pēc – tas bija programmu, projektu, satura un ieceru pieteikums.

Komisāriem, kuri darbosies manā komisāru kolēģijā – ja jūs to savā balsojumā apstiprināsiet –, šīs vispārīgās nostādnes būs saistošas. Protams, es no komisāriem neprasu aklu pakļaušanos. Kā jau teicu Briselē, kad iepazīstināju ar savu komisāru kolēģiju, manā vecumā neviens vairs nesāk diktatora karjeru. Es gribu, lai komisāri justos brīvi. Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātam tika prasīts izdarīt visu iespējamo, lai izveidotā komisāru kolēģija būtu politiska. Tāpēc respektējiet to, ka komisāriem ir politiski viedokļi un ka tie līdz ar to ietekmē debates Komisijā. Es tiku ievēlēts par Komisijas priekšsēdētāju, pamatojoties uz programmu, kura man attiecībā pret Eiropas Parlamentu ir saistoša. Man ar Jums, priekšsēdētāja kungs, un ar Eiropas Parlamentu ir vienošanās, un es esmu apņēmis ievērot šīs vienošanās noteikumus, kurus jums šovasar izklāstīju.

Šīs Komisijas sastāvs, ja jūs tam piekritīsiet, sāks strādāt 1. novembrī, pārņemot darbu no sastāva, ko vadīja Žozē Manuels Barrozu, kurš bija šīs iestādes priekšsēdētājs desmit gadus. Es vēlētos apliecināt cieņu Barrozu kungam, kurš priekšsēdētāja amatā bija patiešām sarežģītā laikā. Barrozu Komisijai bija jārisina ekonomikas un finanšu krīze un jātiek galā ar tās sekām. Barrozu Komisija sekmīgi integrēja Eiropas Savienības sistēmā trīspadsmit jaunas dalībvalstis. Es uzskatu, ka Barrozu kungs ir paveicis lielu darbu un ka viņam veltītā kritika bieži bija tāda, kas man dažkārt likās pārmērīgi asa. Barrozu kungs ir pelnījis Eiropas atzinību, un es vēlos viņam pateikties par milzīgo darbu, ko viņš ir paveicis.

Jūlijā es jums apsoltīju izveidot Komisiju, kas būtu politiska. Es jums teicu, ka nākamā Komisija būs politiska, pat ļoti politiska. Šādu vēlmi izteica daudzi no jums. Komisija nav anonīmu augsta līmeņa ierēdņu kopums. Ģenerāldirektoriem, kaut arī viņi visi ir kompetenti, ir jāklausa komisāriem, nevis otrādi.

Tāpēc es izdarīju visu, kas bija manos spēkos, lai gan valdības, gan priekšsēdētāja amata kandidāts darbam Komisijā varētu nominēt politiskos smagsvarus.

Mana Komisijas sastāva komisāres un komisāri ir savās valstīs ieņēmuši nozīmīgus un atbildīgus amatus. Šīs Komisijas sastāvā būs četri bijušie premjerministri, deviņpadsmit bijušie ministri, trīs bijušie ārlietu ministri, vairāki bijušie finanšu ministri,

septiņi iepriekšējā Komisijas sastāva komisāri un astoņi komisāri, kas bijuši Eiropas Parlamenta deputāti. Līdz ar to ir izpildīts nosacījums, ka Komisijai jābūt patiešām politiskai.

Es jums solīju politiskāku Komisiju, un tās sastāvs norāda, ka tā būs politiskāka par iepriekšējām. Jūlijā es jums apsolīju efektīvāku Komisiju, un tā bija vēl viena no vēlmēm, kurā bija vienota lielākā daļa šeit klātesošo deputātu. Es nolēmu reorganizēt Komisijas struktūru. Es nolēmu pirmo reizi Eiropas Savienības vēsturē iecelt pirmo priekšsēdētāja vietnieku, un tas ir Franss Timmermanss, kuru šorīt vēlos īpaši sveicināt.

Šo izvēli izdarīju tāpēc, ka es viņu pazīstu jau gadu gadiem, un arī tāpēc, ka vēlējos Komisijā nodrošināt politisko līdzsvaru, kas pēc visu komisāru nominēšanas nebija īsti panākts. Daudzos Eiropas laikrakstos lasīju, ka Franss Timmermanss būšot mana labā roka, bet es ceru, ka ik pa laikam viņš būs arī mana kreisā roka, kaut arī tas nebūs viegli.

Es nominēju vairākus priekšsēdētāja vietniekus. Kā Līgums to paredz, es nominēju priekšsēdētāja vietnieci, kura vienlaikus ir Augstā pārstāve. Es vēlējos, lai budžeta komisāre būtu arī priekšsēdētāja vietiece, jo budžeta sagatavošana un izpilde pēc savas būtības ir horizontāli uzdevumi. Un vēl mana iecere bija tāda, ka bijušos premjerministrus jāaicina komisāru kolēģijā darboties koordinatoru lomā, jo premjerministri ir raduši pie citu darba koordinēšanas, kas ir sarežģīts uzdevums. Dažreiz viņiem tas izdodas un dažreiz neizdodas, bet viņi patiešām zina, ko nozīmē koordinēt. Tāpēc tos kandidātus, kuri ir bijuši premjerministra amatā, aicināju būt par priekšsēdētāja vietniekiem. Es nolēmu Timmermansa kungam uzticēt atbildību par subsidiaritātes principa piemērošanu. Tas ir patiesi svarīgs uzdevums. Mēs Eiropas Savienības vēlētajiem un iedzīvotājiem apsolījām, ka padarīsim Eiropu par tādu mērķu īstenotāju, ierīci, instanci, kas nodarbojas ar svarīgākajām problēmām un atstāj mazāka mēroga problēmu risināšanu attiecīgo dalībvalstu un pašvaldību pārziņā. Timmermansa kungs raudzīsies, lai tiktu ievēroti labāka regulējuma principi. Tas būs smags uzdevums un skars visus komisārus, jo viņiem visiem būs jādod savs ieguldījums Eiropas Savienības, tās refleksu un politiskās uzvedības sakārtošanā. Es nolēmu Timmermansa kungam uzticēt arī atbildību par ilgtspējīgu attīstību, jo tā ir dižs mērķis un tālejošs projekts, pie kura jāstrādā dienu no dienas. Līdz ar to es nevarēju ievērot jūsu Vides komitejas priekšlikumu uzticēt ilgtspējīgas attīstības jomu tam priekšsēdētāja vietniekam, kurš atbild par izaugsmi un ieguldījumiem. Mana izvēle bija lūgt Timmermansa kungam ņemt šo tik svarīgo mūsu kopīgā darba jomu savā pārziņā, jo ilgtspējīgas attīstības nodrošināšana ir jau paredzēta gan Pamattiesību hartā, no kuras ievērošanas būs atkarīga liela daļa Timmermansa kunga darba, gan arī noteikta Līguma 3. pantā.

Manis izvēlētie priekšsēdētāja vietnieki atbildēs par Komisijas prioritātēm, kuras es jums nosaucu jūlijā. Viens priekšsēdētāja vietnieks atbildēs par enerģētikas savienību visos tās aspektos, tostarp par atjaunojamajiem un alternatīvajiem enerģijas avotiem. Viens priekšsēdētāja vietnieks atbildēs par izaugsmi un ieguldījumiem, viens priekšsēdētāja vietnieks – par Eiropas digitālo tirgu un viens priekšsēdētāja vietnieks – par eiro un sociālo dialogu. Viņi nebūs sava veida vadītāji, kas dod instrukcijas pārējiem komisāriem. Komisijas sastāvā esošajiem komisāriem ir vienādas tiesības. Priekšsēdētāja vietnieku loma būs īstenot projektus, koordinēt,

virzīt, pulcināt, sakārtot idejas un iniciatīvas. Es konstatēju, ka uzklaustīšanā uzdotajos jautājumos un konstruktīvākajos no publicētajiem sabiedrības viedokļiem izskanēja daudz šaubu un neizpratnes par šiem eksotiskajiem radījumiem – priekšsēdētāja vietniekiem kā Komisijas darba koordinatoriem. Šī reakcija man bija pārsteigums. Visi man nemitīgi atkārtoja, ka Komisijai ir jāstrādā efektīvāk. Visi vai gandrīz visi žēlojās, ka komisāru kolēģijā jābūt 28 locekļiem, tas ir, pa komisāram no katras valsts, kas esot par daudz. Man bija jāizvēlas: vai nu pārveidota organizatoriskā struktūra, vai arī kompetences jomu saskaldīšana tā, lai man to pietiktu visiem 28 komisāriem. Jautājums īstenībā ir vienkāršs: vai jūs labāk gribat 28 komisārus, kuri katrs darbojas savā kaktā, neredzot tālāk par savu degungalu, un atbild par kādu šauru kompetences jomu, kā tas būtu, ja Komisijas kompetences jomas tiktu sadalītas sīkos gabalos, vai arī komisārus, kas strādā viņu darbu koordinējošo priekšsēdētāja vietnieku biedriskā pārraudzībā. Ja jūs gribējāt redzēt tādu Komisiju, kāda tā bija līdz šim, jums vajadzēja tā arī teikt. Taču ja jūs gribat efektīvāku Komisiju, tādu Komisiju, kura īsteno Eiropas lielās ieceres, organizē un strukturē tās, tad vienīgais risinājums ir noteiktam skaitam priekšsēdētāja vietnieku uzticēt atbildību par Komisijas galveno politisko prioritāšu īstenošanu.

Minēšu divus piemērus. Esmu izvirzījis priekšsēdētāja vietnieku, kas atbild par eiro un sociālo dialogu, un ir viens ekonomikas, finanšu un nodokļu lietu komisārs un viena sociālo lietu komisāre. Palūkosimies uz to no Eiropas semestra viedokļa. Ir skaidrs, ka atbildīgajam priekšsēdētāja vietniekam ir jākoordinē iniciatīvas, ar ko nāk klajā gan sociālo lietu komisāre, gan ekonomikas un finanšu lietu komisārs. Eiropas semestris nav tikai ekonomikas un finanšu politikas saskaņošana. Eiropas semestra ietvaros Komisijas ieteikumos katrai valstij ir noteikti jāņem vērā Eiropas ekonomikas un monetārās uzbūves sociālie aspekti.

Visapkārt virmo diskusijas par triju A reitingu, kas visiem tik ļoti patīk. Reāli eirozonā šobrīd ir palikušas divas valstis, kurām ir šis triju A reitings: Vācija un Luksemburga. Vācijai ir visas izredzes to noturēt, bet attiecībā uz Luksemburgu vēl redzēsim. Savukārt es gribētu, lai Eiropas Savienība ievieš un nopelna cita veida triju A reitingu. Es vēlētos, lai Eiropai būtu sociālais triju A reitings – šāds sociālais triju A reitings ir tikpat svarīgs kā triju A reitings ekonomikas un finanšu jomā.

Mēs esam nominējuši priekšsēdētāja vietnieku, kas atbild par izaugsmi un ieguldījumiem. Viņš koordinēs visu to komisāru darbu, kuri strādās pie izaugsmes un ieguldījumu politikas īstenošanas, tātad: transporta komisāre, digitālās ekonomikas komisārs, atkal ekonomikas, finanšu un nodokļu lietu komisārs, sociālo lietu un nodarbinātības komisāre, komisārs, kas atbild par kapitāla tirgu savienību, komisāre, kas atbild par iekšējo tirgu, un tā tālāk.

Ja mēs gribam Eiropas iedzīvotājiem – un tātad vispirms Parlamentam – piedāvāt vērienīgu ieguldījumu paketi, tad kādam šis darbs ir jāorganizē. Tā kā šeit ir runa par vairākām kompetences jomām, kas jāsakausē vienotā veselumā, un par vairākiem komisāriem, kuru atsevišķajiem politikas virzieniem jāsatiekas centrālajā punktā, ir tikai loģiski, ka viens priekšsēdētāja vietnieks koordinē šo darbu. Es gribu pielikt punktu izolētam skatījumam un tādām pārvaldības veidam, kurā katrs komisārs strādā savā kaktā. Es gribu pielikt punktu šaurajai domāšanai, kura nereti atklājas, pavērojot Komisijas darbu.

Gribu arī vērst jūsu uzmanību uz kādu aspektu, kas praktiski visiem komentētājiem paslīdējis garām. Proti, šajā jaunajā struktūrā lielākais zaudētājs esmu es. Iemesls ir vienkāršs: lielu daļu savu priekšsēdētāja prerogatīvu esmu deleģējis saviem vietniekiem. Būtu neiespējami izveidot uz projektiem vērstus priekšsēdētāja vietnieka amatus, ja pats priekšsēdētājs vadītu Komisiju tādā pašā statusā, kā tas ir bijis līdz šim. Tomēr vēlos atzīmēt, ka, pirms kāds jautājums tiks iekļauts Komisijas darba kārtībā, es gribēšu, lai tam savu piekrišanu būtu devis attiecīgais par koordināciju atbildīgais priekšsēdētāja vietnieks. Bet tas, kurš deleģē savas prerogatīvas, – un to es nekādā gadījumā nesaku, lai draudētu, – vajadzības gadījumā tās var arī atsaukt. Taču citādi mani vietnieki būs atbildīgi par darbu, kas līdz šim ietilpa Komisijas priekšsēdētāja prerogatīvās.

Jūlijā es jums apsoliju parūpēties par to, lai jaunās Komisijas sastāvā būtu pietiekami daudz sieviešu. Mums būs deviņas komisāres, tāpat tikpat daudz, cik Barrozu kunga Komisijā. Man nācās krietni nopulēties, līdz panācu, ka valdības manas komandas sastāvam piedāvā deviņas sievietes. Jūlijā beigās, divas nedēļas pēc tam, kad biju ar jums runājis, valdības bija izvirzījušas trīs sieviešu kandidatūras. Man nācās vairākas valdības pārliecināt izvirzīt komisāra amatam sievieti un man nācās noraidīt daudzus kandidātus vīriešus. Neminēšu konkrētās valdības, jo es nevēlos, lai tie premjerministri, kurus man izdevās pārliecināt nominēt sievietes, justos neērti. Tomēr, taisnību sakot, 9 sievietes uz 28 komisāru amatiem – tas ir nenopietni.

Tāpēc, tā kā mēs visi principā nākam no savu valstu politiskajām partijām un principā pazīstam savu valstu premjerministrus, aicinu jūs jau no rītdienas mudināt savu valstu valdības pedomāt par šo jautājumu. To sakot, man ir mazliet neērti, jo Luksemburga neizvirzīja sievietes kandidatūru. Tomēr nākamreiz tā noteikti nominēs sievieti, zinot, ka Redingas kundze bija komisāre veselus piecpadsmīt gadus.

Cienītās dāmas, godātie kungi, jūlija diskusijās es jums teicu, ka uzmanīgi sekošu līdzī uzklaušīšanās teiktajam. Un kā gan citādi? Es ar interesi, jāteic gan – dažādu, sekoju līdzī visām 29 parlamentārajām uzklaušīšanās. Jūlijā es jums teicu, ka Komisija nav ne Eiropadomes, ne Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs un ka es nebūšu Eiropas Parlamenta sulainis. Es noklausījos jūsu teikto un uzskatīju par svarīgu izdarīt dažus secinājumus no šeit notikušajām uzklaušīšanās. Slovēnijas piedāvāto komisāri nācās nomainīt ar citu šīs valsts komisāri, un es nolēmu viņai uzticēt svarīgo transporta portfeli. Tā kā es negribēju mainīt Komisijas pamatuzbūvi, nolēmu atbildību par enerģētikas savienību uzticēt Šefčoviča kungam, ņemot vērā, ka iepriekšējos gados viņš jau bija priekšsēdētāja vietnieks, un tāpēc viņam ir ieskaits par to, ko nozīmē tāds koordinācijas darbs, kādu es no viņa prasīšu. Jau minēju, ka es lūdzu savam draugam Fransam Timmermansam papildus ņemt savā pārziņā visus politikas virzienus, kuri ir saistīti ar ilgspējīgu attīstību. Es uzmanīgi ieklausījos visos tajos, kuri sūdzējās, ka es esot nevietā ielicis zāļu un farmācijas produktu kompetences jomu, to pārnesot no veselības komisāra portfela uz iekšējā tirgus komisāra portfeli. Tā nebija mana ideja – un tie, kas mani pazīst, to labi zina –, ka zāles, veselības aprūpes produkti un pati veselības aprūpe tiktu uzskatīti par tādu pašu precī kā citas. Veselība nav nekāda prece. Tāpēc, atsaucoties uz aicinājumu ieviest kārtību šajā kompetences jomu sadalījumā, ņemot vērā parlamentārajās uzklaušīšanās pausto vēlmi, kuru atkātoja arī liela daļa medicīnas speciālistu, es nolēmu atgriezt šo kompetences jomu veselības komisāra pārziņā.

Kosmosa politika manā skatījumā ir daudzsološa joma. Man šķita, ka šo politikas jomu būtu pareizāk uzticēt iekšējā tirgus komisārei, kā tas bija iepriekšējos Komisijas sastāvos. Es sekoju līdzī arī jūsu diskusijām par pilsonību un man nepalika nepamanītas dažas jūsu piezīmes, kurās bija jaušama neizpratne, tāpēc es pieņēmu lēmumu pilsonību iekļaut migrācijas un iekšlietu komisāra atbildības jomā, kaut arī atbildība par pilsonību neapšaubāmi ir dalāma ar tieslietu komisāri. Savukārt Navračiča kunga portfelim es pievienoju atbildību par sportu.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, esmu ņēmis vērā spraigās debates par ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanu sarunās par Transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību. Atļaujiet man vēlreiz skaidri apliecināt savu nostāju, ko Parlamentā jau esmu paudis 15. jūlijā un ko atradīsit manās politikas pamatnostādņēs: man nebūs pieņemami, ka ES dalībvalstu tiesu jurisdikciju ierobežotu īpaši režīmi ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanā. Arī šajā kontekstā ir jāievēro tiesiskums un vienlīdzības likuma priekšā princips. Sarunu pilnvarās ir paredzēti vairāki nosacījumi, kas jāievēro šāda režīma gadījumā, kā arī novērtējums par režīma attiecībām ar valstu tiesām. Tādējādi nav noteikti pienākumi: pilnvaras atstāj rīcības brīvību un kalpo par vadlīnijām. Es biju pārliecināts, ka mana apņemšanās šajā jautājumā ir pilnīgi skaidra, bet esmu gatavs to šodien un šeit atkārtot un precizēt, jo vairāki no jums jau ir aicinājuši mani to darīt: nolīgumā, ko manis vadītā Komisija galu galā iesniegs Parlamentam apstiprināšanai, nebūs noteikumu, kas ierobežo pušu piekļuvi valsts tiesām vai ļauj slepenām tiesām pieņemt galīgo lēmumu strīdos starp ieguldītāju un valsti.

Esmu atkārtoti lūdzis Fransam Timmermansam kā priekšsēdētāja pirmajam vietniekam, kurš atbildīgs par tiesiskumu un Pamattiesību hartu, konsultēt mani par šo jautājumu. Transatlantiskajā tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā nebūs ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanas klauzulas, ja arī Franss tam nepiekrītīs. Esmu pārliecināts, ka ar jūsu atbalstu mēs varam vienoties par vērienīgu tirdzniecības nolīgumu ar ASV saskaņā ar iepriekš minēto un pilnībā ievērojot Eiropas intereses un tiesiskumu. Esmu cieši apņēmis panākt, ka tiek noslēgts tirdzniecības nolīgums ar ASV, taču jau savas kampaņas laikā esmu devis solījumu šim Parlamentam, ka ievērošu Eiropas noteikumus. Mums ir jāturpina sarunas ar amerikāņu pusi. Franss novedīs šīs sarunas līdz galam, bet es vēlējos viest maksimālu skaidrību šajā konkrētajā jautājumā.

Priekšsēdētāja kungs, tagad es turpināšu savu runu pasaules čempiona valodā – lai arī čempions šobrīd nav savā labākajā formā.

Priekšsēdētājs uzskata, ka tas bija pārejošs vājuma brīdis. Taču arī vāciešiem jāspēj samierināties ar domu, ka viņu vājuma stāvoklis varētu ielgt.

Vēlos sniegt nedaudz plašāku skaidrojumu par dažiem jautājumiem, kuri pēdējo nedēļu laikā debatēs ir apspriesti īpaši intensīvi.

Jūlijā es apsolīju, ka iesniegšu ieguldījumu priekšlikumu paketi 300 miljardu eiro apmērā. Ieguldījumi ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas tautsaimniecībai un cilvēkiem, kuri Eiropā dzīvo un strādā. Šobrīd, salīdzinot ar 2007. gadu tieši pirms krīzes, Eiropā vērojams būtisks ieguldījumu samazinājums vidēji 20 % apmērā, Portugālē šis rādītājs ir 36 %, bet Grieķijā tas ir pat 64 %. Tautsaimniecību, kurās netiek investēts,

izaugsme apstājas. Tautsaimniecības, kuru izaugsme ir apstājusies, nevar nodrošināt nodarbinātību. Šī ieguldījumu programma man ir ļoti svarīga. Es vēlos skaidri pateikt, ka visi šobrīd jau uzsāktie mēģinājumi atturēt mani no šā nodoma īstenošanas ir lemti neveiksmei: es iesniegšu šo ieguldījumu programmu.

Šo ieguldījumu programmu nevar finansēt, ieslīgstot vēl dziļākos parādos. Mums jāparūpējas par to, lai, gudri ieguldot publiskos līdzekļus, stimulētu privāto ieguldījumu piesaisti. Uzņēmējiem ir jāzina, ka arī ekonomikai ir jāpilda savs uzdevums sabiedrībā. Par bezdarba novēršanu ir atbildīga ne tikai valsts, arī uzņēmējiem ir jāuzņemas līdzatbildība un jāsniedz savs ieguldījums. Tādēļ es vēšos pie Eiropas uzņēmējiem ar aicinājumu sniegt savu devumu, lai Eiropas darba tirgos panāktu situācijas uzlabošanu un ieguldījumu plūsmas rašanos, kas mums steidzami nepieciešama, lai izkustētos no vietas.

Šo ieguldījumu programmu es iesniegšu nevis savu pilnvaru perioda pirmajos trīs mēnešos, kā bija sākotnēji paredzēts, bet gan kopā ar atbildīgo priekšsēdētāja vietnieku Jirki Katainenu mēs to iesniegsim pirms Ziemassvētkiem. Gaidīt nav laika, un mums šis jautājums jārisina pēc iespējas ātrāk.

Šī ieguldījumu programma nebūs konjunktūras programma, kādu septiņdesmitajos gados mēģināja īstenot dažās dalībvalstīs. Konjunktūras programmas ir neefektīvas un to ietekme – īslaicīga. Mums ir vajadzīgi mērķtiecīgi ieguldījumi, kas vidējā termiņā veicinās izaugsmi: ieguldījumi, kas spēcīgās Eiropas ekonomiku. Nav jēgas tērēt naudu tādēļ, lai tikai radītu iespaidu, ka kaut kas tiek darīts. Finanšu līdzekļi ir jāmobilizē, lai kopā ar privāto sektoru vidējā termiņā stiprinātu Eiropas Savienības izaugsmes spējas un potenciālu. To es saku arī tādēļ, ka mūsu galvenais uzdevums ir bezdarba apkarošana. Un, lai apkarotu jauniešu bezdarbu, kura rādītāji daudzās mūsu dalībvalstīs ir vienkārši skandalozī augsti, ir nepieciešams pirmām kārtām privātā sektora atbalsts, bet ne tikai.

Īstenojot šos kopīgos centienus, mums, protams, jāturpina darbs pie Eiropas Digitālās programmas un pie digitālā iekšējā tirgus. Mans kolēģis Ginters Etingers rūpēsies par šo svarīgo jomu. Jau tie ieguldījumi vien, kuri šajā jomā jāveic nākamajos gados, ļaus panākt lēcieni izaugsmē 250 miljardu eiro apmērā. Mēs īstenosim šo projektu.

Pēdējos mēnešos bez rūpīgākas apdomāšanas daudz ir apspriests un kritizēts Stabilitātes pakts. Arī par to es vēlos runāt skaidru valodu: es un Eiropas Komisija kopumā pieturamies pie 27. jūnijā Eiropadomes teiktā, proti, ka noteikumi netiks grozīti. Jūnijā visu 28 valstu valdības bija vienisprātis par to, ka regulējums netiks grozīts. Taču regulējums tiks piemērots ar zināmu elastību, kas ir paredzēta attiecīgajos nolīguma un citu tiesību aktu noteikumos. Mēs darīsim to, ko Eiropadome mūs mudināja darīt; mēs darīsim to, ko es jau minēju šā Parlamenta priekšā 15. jūlijā: mums jāievēro budžeta disciplīna, jārikojas elastīgi un jāīsteno strukturālās reformas. Bez strukturālām reformām, kuras ilgtermiņā atdzīvinās Eiropas ekonomiku un darba tirgus, nav iespējama elastība.

Taču es arī vēlos norādīt dažiem kolēģiem, ka ir jāatbrīvojas no viedokļa, ka tikai drastisks un pārspīlēts taupības režīms automātiski atdzīvinās izaugsmes stimulus un impulsus darba tirgus politikā. No otras puses – protams, deficīts un lieli parādi arī

neveicina izaugsmi. Ja tas tiešām tā būtu, ka deficīts un lieli parādi veicina izaugsmi, tad Eiropas izaugsmei šobrīd būtu jānotiek tādos tempos, kādi tās vēsturē vēl nav piedzīvoti, jo līdz šim mums vēl nav bijuši tādu apmēru parādi, kādos esam ieslīguši pašlaik. Tomēr ir nepareizs uzskats, ka izaugsmes veicināšanai pietiek ar budžeta konsolidāciju vien, papildus neievērojot nepieciešamo elastību, neīstenojot nepieciešamās strukturālās reformas un neveicot ieguldījumus. Tādēļ mums jāapvieno abi elementi: budžeta disciplīna un uz izaugsmi vērsta politika saistībā ar ieguldījumiem, lai mēs nepieciešamajā ātrumā varētu virzīties pretī nākotnei.

Cienītās dāmas un godātie kungi, es ievēroju, ka daudz jautājumu radās ap to, ko es jūlijā teicu par paplašināšanos. Es nominēju kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu komisāru. Dažās jūsu komitejās izskanēja priekšlikums šo amatu pārsaukt par "kaimiņattiecību un paplašināšanās komisāra" amatu. Pēc sīkas šā jautājuma iztirzāšanas, vispirms pārdomājot to pie sevis un pēc tam pārspriežot ar dažiem tuvākajiem kolēģiem, es nolēmu, ka šā amata nosaukums būs "paplašināšanās sarunu komisārs". Es negribu maldināt cilvēkus un tautas – neradiet kandidātvalstīm ilūziju, ka tās spēs kļūt par Eiropas Savienības dalībvalstīm tuvāko piecu gadu laikā. Šīs Komisijas pilnvaru laikā nebūs jaunu dalībvalstu; tas vienkārši nav reāli.

Tāpēc nestāstīsim pasakas. Neradīsim pievienošanas gaidošajiem priekšstatu, ka tā varētu notikt nākamo piecu gadu laikā. Protams, paplašināšanās sarunas turpināsies tikpat aktīvi, sparīgi un nopietni kā līdz šim. Es vēlos vērsties pie Eiropas Savienības kandidātvalstīm un tām teikt, ka vajadzības gadījumā sarunu gaita tiks paātrināta, bet nav reāli domāt, ka līdz 2019. gadam šīs sarunas varētu tikt sekmīgi pabeigtas.

Visbeidzot, ir vēl viena skandaloza problēma, kas uztrauc gan mani, gan jūs, proti, Eiropas Savienības nesamaksātie rēķini.

Tā ir jau sena problēma. Savulaik gan Verhofstata kungs, gan es, būdami finanšu ministri un darbojoties Budžeta padomē, atklājām nesamaksātus rēķinus, taču, ja Eiropas Savienība grib tikt uztverta nopietni, tā nevar atļauties nemaksāt. Eiropas Savienībai ir jāpilda savas saistības.

Lūk, priekšsēdētāja kungs, cienītās deputātes un godātie deputāti, tie bija daži precizējumi, kurus vēlējos sniegt pēc mūsu diskusijām un jūsu daudzajiem jautājumiem.

Mūs visus ietekmē starptautiskās norises, kas dienu no dienas liecina, ka mēs dzīvojam pasaulē, kurā ir aizvien vairāk bīstamu situāciju. Kustība, kas tiek saukta par "Islāma valsti", ir Eiropas vērtību ienaidniece, un mums tāda veida izrīcības nav pieņemamas.

Ebolas krīze prasa spēcīgu, ātru, organizētu un koncentrētu Eiropas Savienības reakciju. Man šķiet, ka cīņā pret šo epidēmiju mēs neesam bijuši uzdevuma augstumos.

Ar milzīgām skumjām jāsecina, ka tikmēr, kamēr šī slimība skāra tikai Āfriku, mēs neko nedarījām. Mēs sarosījāmies tikai tad, kad epidēmija sasniedza Eiropu, kaut arī mums būtu vajadzējis rīkoties jau iepriekš.

Joprojām tikpat aktuālas ir ar migrāciju saistītās problēmas. Es lūdzu, lai šo atbildības jomu uzņemas Grieķijas bijušais ārlietu un aizsardzības ministrs, un es lūdzu, lai Kipras komisārs, kas atbild par humāno palīdzību, iespējami drīz dotos vizītē uz Āfriku, lai uz vietas apliecinātu Eiropas Komisijas iesaisti. Šim Komisijas sastāvam, kurš, kā es ceru, sāks darbu 1. novembrī, problēmas, kas saistītas ar nelegālo migrāciju un legālo migrāciju, būs nopietna prioritāte.

Atkārtošu to, ko jau sacīju jūlijā: es vēlos, lai mēs no jauna novērtētu Kopienas metodes stiprās puses. Es vēlos, lai šī Komisija un šis Parlaments būtu Kopienas metodes no jauna iedzīvināšanas meistari, tās arhitekti un tās aizstāvji.

Starpvaldību metodei konkrētās ārkārtas situācijās ir savas priekšrocības, taču es ticu Parlamenta, Padomes un Komisijas trijstūrveida mijiedarbības procedūrai, un gribētu, lai mēs no jauna novērtējam šo metodi.

Es jau minēju, ka mūsu skatījumā mūs ar šo Parlamentu saista uz pieciem gadiem noslēgta vienošanās. Jaunā Komisija pirmām kārtām vēros, ko dara Parlaments, kurš parūpējās par to, lai pēc 27. maija vispārējām vēlēšanām tiktu izdarīti pareizie secinājumi, kuri dabiski izrietēja no tām.

Atzīstu, ka mūsu vidū bija tādi, kuri neatbalstīja pieeju, ka politiskās partijas nosauc savus vadošos kandidātus. Tomēr tas notika, un šodien es jo īpaši tiem, kuri bija pret šo procesu, gribu teikt: pie šā jautājuma vairs neatgriezīsimies.

2019. gadā Eiropas vēlēšanu kampaņa būs patiešām Eiropas mēroga kampaņa, un pirms došanās balsot visiem tas būs zināms. Demokrātija ir arī Eiropas līmeņa, kontinenta līmeņa demokrātija, un, Eiropai kļūstot demokrātiskākai, tā neko neatņem no valstu un tautu nozīmes. Vēlreiz atkārtoju, ka tautas nav vēstures pagaidu fenomens – tās pēc savas dabas ir pastāvīgas, un Eiropai ir jārespektē tautas un dalībvalstis. Eiropu nevar būvēt kā pretmetu nācijām, ar to tradīcijām, raksturīgajām iezīmēm, bagātībām un būtību. Eiropu nevar būvēt kā pretmetu dalībvalstīm, bet gan ar labo gribu, ko jūtam viscaur Eiropā: pilsoniskās sabiedrības vidū, starp uzņēmumiem, mūsu dalībvalstu līmenī, mūsu valstu parlamentos.

Gribu jums darīt zināmu savu pārliecību. Mana pārliecība ir, ka šī Komisija būs pēdējās iespējas Komisija – vai nu mums izdosies tuvināt Eiropu tās iedzīvotājiem, vai arī cietīsim neveiksmi. Vai nu mums izdosies panākt, ka Eiropa kļūst par politisku veselumu, kas nodarbojas ar lielajiem jautājumiem un atmet mazāk svarīgos, vai arī cietīsim neveiksmi. Vai nu mums izdosies kopā ar dalībvalstīm, valdībām, parlamentiem un sociālajiem partneriem krasi samazināt bezdarbu, vai arī cietīsim neveiksmi. Vai nu mēs spēsim Eiropas jauniešiem pavērt nākotnes perspektīvas, vai arī būsīm cietuši neveiksmi.

Es vēlos, lai mēs pilnvērtīgi izmantotu šo iespēju iekustināt Eiropu. Eiropa to ir pelnījusi, un es paļaujos uz to, ka jūs, priekšsēdētāja kungs, cienītās dāmas un godātie kungi, atbalstīsiet Komisiju tās daudzajos darbos, kas stāv priekšā mums, jums un Eiropas iedzīvotājiem.

Paldies par uzmanību!

